Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma rozšírená komora)

z 10. septembra 2025*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a organizácií, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Zaradenie názvu žalobkyne do zoznamu a jeho ponechanie na tomto zozname – Pojem , subjekty pôsobiace v ruskom odvetví IT s licenciou FSB‘ – Článok 2 ods. 1 písm. i) rozhodnutia 2014/145/SZBP – Článok 3 ods. 1 písm. i) nariadenia (EÚ) č. 269/2014 – Námietka nezákonnosti – Nesprávne posúdenie – Povinnosť odôvodnenia – Právo na obhajobu“

Vo veci T-573/23,

Positive Group PAO, so sídlom v Moskve (Rusko), v zastúpení: A. Beauchemin a W. Julié, avocats,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: E. Nadbath, A. Boggio-Tomasaz a P. Mahnič, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: M. Bulterman, C. Schillemans a E. Besselink, splnomocnené zástupkyne,

vedľajší účastník konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma rozšírená komora),

v zložení: predseda komory A. Kornezov, sudcovia G. De Baere (spravodajca), D. Petrlík, K. Kecsmár a S. Kingston,

tajomník: M. Zwozdziak-Carbonne, referentka,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na písomnú časť konania, najmä na:

– žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 15. septembra 2023,

– prvý návrh na úpravu žaloby podaný do kancelárie Všeobecného súdu 22. mája 2024,

– druhý návrh na úpravu žaloby podaný do kancelárie Všeobecného súdu 25. novembra 2024,

po pojednávaní z 26. februára 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Žalobou založenou na článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, spoločnosť Positive Group PAO, domáha po prvé zrušenia rozhodnutia Rady (SZBP) 2023/1218 z 23. júna 2023, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145/SZBP o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 159 I, 2023, s. 526), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2023/1216 z 23. júna 2023, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 269/2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 159 I, 2023, s. 335) (ďalej spoločne len „pôvodné akty“), po druhé zrušenia rozhodnutia Rady (SZBP) 2023/1767 z 13. septembra 2023, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145/SZBP o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 226, 2023, s. 104), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2023/1765 z 13. septembra 2023, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 269/2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 226, 2023, s. 3) (ďalej len spoločne „prvé akty o ponechaní na zozname“), po tretie zrušenia rozhodnutia Rady (SZBP) 2024/847 z 12. marca 2024, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145/SZBP o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 2024/847), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2024/849 z 12. marca 2024, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 269/2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 2024/849) (ďalej len spoločne „druhé akty o ponechaní na zozname“), a po štvrté zrušenia rozhodnutia Rady (SZBP) 2024/2456 z 12. septembra 2024, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/145/SZBP o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 2024/2456), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2024/2455 z 12. septembra 2024, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 269/2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 2024/2455) (ďalej len spoločne „tretie akty o ponechaní na zozname“), v rozsahu, v akom sa jej tieto akty (ďalej len spoločne „napadnuté akty“) týkajú.

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Žalobkyňa je holdingová spoločnosť so sídlom v Rusku, ktorá vykonáva svoju činnosť v odvetví informačných technológií, a najmä kybernetickej bezpečnosti.

3 Prejednávaná vec sa týka reštriktívnych opatrení, ktoré Európska únia prijala vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny.

4 Rada Európskej únie 17. marca 2014 prijala na základe článku 29 ZEÚ rozhodnutie 2014/145/SZBP o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 78, 2014, s. 16). V ten istý deň prijala na základe článku 215 ZFEÚ nariadenie (EÚ) č. 269/2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny (Ú. v. EÚ L 78, 2014, s. 6).

5 Dňa 23. júna 2023 Rada s prihliadnutím na skutočnosť, že informačná vojna predstavuje kľúčový prostriedok, ktorým Ruská federácia vedie svoju útočnú vojnu proti Ukrajine, prijala rozhodnutie 2023/1218 a nariadenie (EÚ) 2023/1215, ktorým sa mení nariadenie č. 269/2014 (Ú. v. EÚ L 159 I, 2023, s. 330), najmä s cieľom zmeniť kritériá, na základe ktorých sa na fyzické alebo právnické osoby, subjekty alebo orgány môžu vzťahovať reštriktívne opatrenia, o ktorých rozhodla Únia vzhľadom na konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny.

6 Článok 1 ods. 2 písm. b) rozhodnutia 2023/1218 zaviedol nové kritérium zápisu stanovené v článku 2 ods. 1 písm. i) rozhodnutia 2014/145 [ďalej len „kritérium i)“]. Druhé uvedené ustanovenie uvádza:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria, sú vo vlastníctve, v držbe alebo pod kontrolou:

…

i) právnických osôb, subjektov alebo orgánov pôsobiacich v ruskom odvetví IT s licenciou spravovanou Centrom Federálnej bezpečnostnej služby Ruskej federácie (FSB) pre udeľovanie licencií, osvedčovanie a ochranu štátneho tajomstva alebo s licenciou pre ‚zbrane a vojenské vybavenie‘, ktorú spravuje ruské ministerstvo priemyslu a obchodu…“

7 V rovnakom znení článok 1 ods. 1 písm. b) nariadenia 2023/1215 zaviedol kritérium i) do článku 3 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 269/2014.

8 Pôvodnými aktmi bol názov žalobkyne „Positive Group PJSC alias Positive technologies alias Gruppa Pozitiva“, doplnený do zoznamu osôb, subjektov a orgánov uvedeného v prílohe k zmenenému rozhodnutiu 2014/145 a do zoznamu uvedeného v prílohe I k zmenenému nariadeniu č. 269/2014 (ďalej len spoločne „dotknuté zoznamy“) z tohto dôvodu:

„Spoločnosť Positive Group PJSC je držiteľkou licencie, ktorú spravuje FSB. Licencia FSB sa udeľuje IT spoločnostiam, ktoré vyvíjajú šifrovacie a kryptografické technológie, informačné systémy a telekomunikačné systémy pre ruské spravodajské služby, ako aj IT spoločnostiam, ktoré vyvíjajú ‚systémy správy databáz osobných údajov‘ pre ruské bezpečnostné služby (t. j. nástroje navrhnuté špecificky na uchovávanie, vyhľadávanie a správu veľkého množstva údajov, ktoré sa získavajú napríklad extrahovaním zo sociálnych médií alebo inými postupmi zhromažďovania spravodajských informácií).

Spoločnosť Positive Group PJSC preto predstavuje subjekt pôsobiaci v ruskom Odvetví IT, ktorý má licenciu spravovanú Centrom FSB na udeľovanie licencií, osvedčovanie a ochranu štátneho tajomstva.“

9 Dňa 26. júna 2023 Rada v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejnila oznámenie určené fyzickým a právnickým osobám, subjektom a orgánom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2014/145, zmenenom rozhodnutím 2023/1218, a v nariadení 269/2014 vykonávanom vykonávacím nariadením 2023/1216 (Ú. v. EÚ C 222 2023, s. 39).

10 Listom z 13. júla 2023 žalobkyňa požiadala Radu o sprístupnenie spisu s dôkazmi, na základe ktorého Rada rozhodla o zaradení jej názvu do dotknutých zoznamov.

11 Dňa 4. augusta 2023 Rada zaslala žalobkyni kópiu súboru s dôkazmi s referenčným číslom WK 5423/2023 z 3. mája 2023 (ďalej len „prvý súbor s dôkazmi“).

12 Dňa 13. septembra 2023 Rada prijala prvé akty o ponechaní na zozname, ktorými bol názov žalobkyne ponechaný na dotknutých zoznamoch z rovnakého dôvodu, ako je dôvod uvedený v pôvodných aktoch.

13 Rada uverejnila 14. septembra 2023 v úradnom vestníku oznámenie určené osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2014/145, zmenenom rozhodnutím 2023/1767, a v nariadení 269/2014 vykonávanom vykonávacím nariadením 2023/1765 (Ú. v. EÚ C 324 2023, s. 8).

Skutkové okolnosti v období po podaní žaloby

14 Listom z 25. septembra 2023 žalobkyňa požiadala Radu o sprístupnenie dokumentov, na ktorých sa zakladalo ponechanie jej názvu na dotknutých zoznamoch.

15 Dňa 31. októbra 2023 Rada opätovne zaslala žalobkyni kópiu prvého spisu s dôkazmi a poskytla jej aj dokumenty nachádzajúce sa v spise s dôkazmi s referenčným číslom WK 6512/2023 (ďalej len „druhý spis s dôkazmi“) zo 16. mája 2023.

16 Listom z 1. novembra 2023 žalobkyňa zaslala Rade žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o zaradení jej názvu do dotknutých zoznamov a o jeho ponechaní na týchto zoznamoch.

17 Dňa 12. marca 2024 Rada prijala druhé akty o ponechaní na zozname, ktorými bol názov žalobkyne ponechaný na dotknutých zoznamoch z rovnakého dôvodu, aký bol uvedený v pôvodných aktoch.

18 Rada uverejnila 13. marca 2024 v úradnom vestníku oznámenie určené osobám a subjektom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2014/145, zmenenom rozhodnutím 2024/847, a v nariadení 269/2014 vykonávanom vykonávacím nariadením 2024/849 (Ú. v. EÚ C, C/2024/2191).

19 Listom z 13. marca 2024 Rada zamietla žiadosť žalobkyne o preskúmanie z 1. novembra 2023.

20 Listom zo 16. mája 2024 Rada v odpovedi na e-maily žalobkyne z 30. apríla a 14. mája 2024 požadujúce prístup ku všetkým dokumentom na podporu ponechania jej názvu na dotknutých zoznamoch potvrdila, že všetky dokumenty, konkrétne prvý a druhý spis s dôkazmi, jej už boli poskytnuté 4. augusta a 31. októbra 2023.

21 Listom z 31. mája 2024 žalobkyňa zaslala Rade žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o ponechaní jej názvu na dotknutých zoznamoch prostredníctvom druhých aktov o ponechaní na zozname.

22 Listom zo 16. júla 2024 Rada informovala žalobkyňu o svojom zámere ponechať jej názov na dotknutých zoznamoch so zmeneným odôvodnením, pričom jej toto nové odôvodnenie oznámila, a tiež sprístupnila spis s dôkazmi s referenčným číslom WK 9908/2024 (ďalej len „tretí spis s dôkazmi“) z 10. júla 2024, z ktorého vychádzala.

23 Listom z 31. júla 2024 žalobkyňa v odpovedi na list zo 16. júla 2024 predložila Rade pripomienky týkajúce sa zámeru tejto inštitúcie ponechať jej názov na dotknutých zoznamoch vzhľadom na zmenené odôvodnenie.

24 Dňa 12. septembra 2024 Rada prijala tretie akty o ponechaní na zozname, ktorými bol názov žalobkyne ponechaný na dotknutých zoznamoch. Dôvod zápisu bol zmenený takto:

„Positive Group PJSC je holdingovou spoločnosťou konglomerátu, ktorý okrem iného zahŕňa spoločnosť AO Pozitiv Teknolodzhiz [Teknolodžiz]. Spoločnosť AO Pozitiv Teknolodzhiz [Teknolodžiz] pôsobí v ruskom Odvetví IT a má licenciu spravovanú Centrom FSB na udeľovanie licencií, osvedčovanie a ochranu štátneho tajomstva. Positive Group PJSC je tak holdingovou spoločnosťou konglomerátu, ktorý zahŕňa subjekt pôsobiaci v ruskom odvetví IT s licenciou spravovanou FSB.

Positive Group PJSC preto predstavuje subjekt pôsobiaci v ruskom odvetví IT, ktorý má licenciu spravovanú Centrom FSB na udeľovanie licencií, osvedčovanie a ochranu štátneho tajomstva.“

25 Dňa 13. septembra 2024 Rada v úradnom vestníku uverejnila oznámenie určené fyzickým a právnickým osobám, subjektom a orgánom, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia ustanovené v rozhodnutí 2014/145, zmenenom rozhodnutím 2024/2456, a v nariadení 269/2014 vykonávanom vykonávacím nariadením 2024/2455 (Ú. v. EÚ C, C/2024/5573).

26 Listom z 13. septembra 2024 Rada zamietla žiadosť žalobkyne o preskúmanie uvedenú v listoch z 31. mája a 31. júla 2024 a informovala ju o svojom rozhodnutí ponechať jej názov na dotknutých zoznamoch.

27 Listom z 1. novembra 2024 žalobkyňa zaslala Rade žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o ponechaní jej názvu na dotknutých zoznamoch prostredníctvom tretích aktov o ponechaní na zozname.

Návrhy účastníkov konania

28 Žalobkyňa po úprave žaloby navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté akty v rozsahu, v akom sa jej týkajú,

– uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania,

– zamietol vyjadrenie Holandského kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania ako neprípustné,

– uložil Holandskému kráľovstvu povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

29 Rada podporovaná Holandským kráľovstvom navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania,

– subsidiárne, v prípade, že by zrušil rozhodnutia 2023/1218, 2023/1767, 2024/847 alebo 2024/2456 v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne, nariadil, aby sa účinky týchto rozhodnutí voči žalobkyni zachovali až do uplynutia lehoty na podanie odvolania, alebo ak bude odvolanie podané v tejto lehote, do jeho prípadného zamietnutia.

Právny stav

30 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na námietke nezákonnosti kritéria i), druhý na porušení práva na účinnú súdnu ochranu a povinnosti odôvodnenia, tretí na zjavne nesprávnom posúdení a štvrtý na porušení práva na obhajobu a povinnosti preskúmať rozhodnutie o zaradení názvu žalobkyne na dotknuté zoznamy.

O prípustnosti vyjadrenia Holandského kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania

31 Žalobkyňa tvrdí, že vyjadrenie Holandského kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania je neprípustné, pretože dostatočne jasne a presne nevysvetľuje uvádzané dôvody a tvrdenia, a teda nespĺňa podmienky stanovené v článku 145 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

32 Podľa článku 145 ods. 2 písm. b) rokovacieho poriadku vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania musí obsahovať dôvody a tvrdenia vedľajšieho účastníka konania.

33 Podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa návrhu na začatie konania, analogicky uplatniteľnej aj na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania stručný opis dôvodov musí byť dostatočne jasný a presný, aby umožnil žalovanému pripraviť si svoju obhajobu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe prípadne aj bez ďalších podporných informácií (pozri rozsudok z 9. septembra 2009, Diputación Foral de Álava a i./Komisia, T-227/01 až T-229/01, T-265/01, T-266/01 a T-270/01, EU:T:2009:315, bod 94 a citovanú judikatúru).

34 Treba poznamenať, že Holandské kráľovstvo vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania zdôrazňuje význam kritéria i) ako reakcie na informačnú vojnu, ktorú vedie Ruská federácia na Ukrajine. Poukazuje na úzke prepojenie medzi ruskými spravodajskými a bezpečnostnými službami a ruským odvetvím IT, ako aj na úlohu ruských IT spoločností, na ktoré sa vzťahuje kritérium i), v informačnej vojne Ruskej federácie proti Ukrajine. V tejto súvislosti Holandské kráľovstvo uvádza príklady ilustrujúce skutočnosť, že podniky, ktoré sú držiteľmi licencie vydanej Centrom Federálnej bezpečnostnej služby Ruskej federácie (FSB) pre udeľovanie licencií, osvedčovanie a ochranu štátneho tajomstva (ďalej len „licencia FSB“) na prácu s kryptografickými

nástrojmi, zohrávajú v ruskom kybernetickom systéme dôležitú úlohu. Dospelo k záveru, že kritérium i) je nevyhnutné, pretože znižuje možnosť, aby Ruská federácia pokračovala v informačnej vojne proti Ukrajine, a že je primerané.

35 Z vyjadrenia Holandského kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania tak dostatočne jasne vyplýva, že uvádzané tvrdenia smerujú k zamietnutiu prvého žalobného dôvodu založeného na námietke nezákonnosti kritéria i).

36 Vyjadrenie Holandského kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania je preto v súlade s požiadavkami článku 145 ods. 2 písm. b) rokovacieho poriadku a je prípustné.

O prvom žalobnom dôvode založenom na námietke nezákonnosti kritéria i)

37 Žalobkyňa vznáša v zmysle článku 277 ZFEÚ námietku nezákonnosti kritéria i), na základe ktorého bol jej názov na dotknuté zoznamy zaradený a bol tam aj ponechaný. Tvrdí, že kritérium i), ako ho vykladá Rada, teda v rozsahu, v akom sa vzťahuje na akúkoľvek IT spoločnosť s licenciou FSB bez ohľadu na druh licencie a bez toho, aby mohla byť preukázaná súvislosť s činnosťami „narúšajúcimi alebo ohrozujúcimi územnú celistvosť Ukrajiny“, po prvé porušuje zásady predvídateľnosti a právnej istoty, po druhé porušuje zásadu proporcionality a po tretie neprimerane zasahuje do slobody podnikania.

38 Podľa článku 277 ZFEÚ sa každý účastník konania môže v spore, ktorého predmetom je všeobecne záväzný právny akt prijatý inštitúciou, orgánom, úradom alebo agentúrou Únie, dovolávať pred Súdnym dvorom Európskej únie neuplatniteľnosti tohto aktu z dôvodov ustanovených v článku 263 druhom odseku ZFEÚ.

39 Článok 277 ZFEÚ je vyjadrením všeobecnej zásady, ktorá zaručuje každému účastníkovi konania právo incidenčne napadnúť platnosť všeobecne uplatniteľných aktov tvoriacich právny základ rozhodnutia, s cieľom dosiahnuť zrušenie takéhoto rozhodnutia, ktoré mu je určené, ak tento účastník konania nedisponuje právom podať podľa článku 263 ZFEÚ priamu žalobu proti týmto aktom, ktorých následky musí znášať bez toho, aby mohol navrhnúť ich zrušenie. Všeobecný akt, ktorého nezákonnosť je namietaná, musí byť priamo alebo nepriamo uplatniteľný na prejednávanú vec, ktorá je predmetom žaloby, a medzi napadnutým individuálnym rozhodnutím a dotknutým všeobecným aktom musí byť priama právna súvislosť (pozri rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 33 a citovanú judikatúru).

40 Pokiaľ ide o intenzitu súdneho preskúmania, podľa ustálenej judikatúry majú súdy Únie v súlade s právomocami, ktoré sú im zverené podľa Zmluvy o FEÚ, v podstate zabezpečiť úplné preskúmanie zákonnosti všetkých aktov Únie z hľadiska základných práv, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť právneho poriadku Únie. Táto požiadavka je výslovne zakotvená v článku 275 druhom odseku ZFEÚ (pozri rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 34 a citovanú judikatúru).

41 Rada pri všeobecnom a abstraktnom vymedzovaní právnych kritérií a podmienok pre prijatie reštriktívnych opatrení disponuje širokou mierou voľnej úvahy. Z toho vyplýva, že pravidlá všeobecnej povahy definujúce tieto kritériá a podmienky, akými sú ustanovenia napadnutých aktov upravujúce kritérium, voči ktorému smeruje tento žalobný dôvod, podliehajú obmedzenému súdnemu preskúmaniu, v rámci ktorého sa overuje len to, či boli dodržané procesné pravidlá a pravidlá odôvodnenia, či sa vychádzalo z vecne správnych skutkových okolností, či nedošlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu a k zjavnému omylu v posúdení

skutkových okolností alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 35 a citovanú judikatúru). Toto obmedzené preskúmanie sa uplatňuje najmä pri posúdení úvah o účelnosti, na ktorých sú založené reštriktívne opatrenia (rozsudok z 29. apríla 2015, Bank of Industry and Mine/Rada, T-10/13, EU:T:2015:235, bod 75; pozri aj rozsudok z 13. septembra 2023, Venezuela/Rada, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, bod 63 a citovanú judikatúru).

42 Nič to však nemení na tom, že široká miera voľnej úvahy, ktorou disponuje Rada pri vymedzovaní právnych kritérií prijatia reštriktívnych opatrení, ju neoprávňuje porušovať hodnoty právneho štátu ani zásady a práva zakotvené v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), a preto Všeobecnému súdu prináleží, aby overil, či je kritérium i) v súlade so zásadami predvídateľnosti, právnej istoty a proporcionality (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 16. júla 2014, National Iranian Oil Company/Rada, T-578/12, neuverejnený, EU:T:2014:678, body 110 a 111, a zo 4. septembra 2015, NIOC a i./Rada, T-577/12, neuverejnený, EU:T:2015:596, body 129 a 130).

O prvej výhrade založenej na porušení zásad predvídateľnosti a právnej istoty

43 Žalobkyňa tvrdí, že podmienky uplatniteľnosti kritéria i) nie sú definované dostatočne presne. Doslovný výklad kritéria i) prijatý Radou jej priznáva neobmedzenú mieru voľnej úvahy a umožňuje jej prijať reštriktívne opatrenia voči každej spoločnosti v ruskom odvetví IT, ktorá je držiteľkou licencie FSB, bez toho, aby tieto opatrenia boli založené na konkrétnych činnostiach, čo je v rozpore so zásadami predvídateľnosti a právnej istoty.

44 Podľa ustálenej judikatúry zásada právnej istoty vyžaduje, aby právna úprava Únie bola určitá a aby jej uplatňovanie bolo pre osoby podliehajúce súdnej právomoci predvídateľné. Táto právna úprava musí byť jasná a presná, aby osoby podliehajúce súdnej právomoci mohli bez pochybností poznať svoje práva a povinnosti (pozri rozsudok z 18. decembra 2024, Mironovič Šor/Rada, T-489/23, EU:T:2024:912, bod 84 a citovanú judikatúru).

45 V tejto súvislosti po prvé zo znenia kritéria i) uvedeného v bode 6 vyššie vyplýva, že jeho uplatnenie predpokladá splnenie dvoch objektívnych podmienok, a to na jednej strane, že dotknutá právnická osoba, subjekt alebo orgán pôsobia v ruskom odvetví IT, a na druhej strane, že sú držiteľmi licencie FSB alebo licencie na „zbrane a vojenské vybavenie“.

46 Podmienky uplatnenia kritéria i) teda objektívne definujú vymedzenú kategóriu osôb.

47 Po druhé treba uviesť, že z odôvodnenia 2 nariadenia 2023/1215 vyplýva, že Rada prijala rozhodnutie 2023/1218, ktorým sa zaviedlo kritérium i) „v reakcii na informačnú vojnu vedenú Rusko[u federáciou] na podporu [jej] útočnej vojny proti Ukrajine“.

48 Kritérium i) teda spadá do právneho rámca vymedzeného cieľom sledovaným právnou úpravou, ktorá stanovuje predmetné reštriktívne opatrenia, a to potrebou vyvinúť vzhľadom na vážnosť situácie maximálny tlak na ruské orgány, aby ukončili aktivity a politiky destabilizujúce Ukrajinu a vojenskú agresiu voči tejto krajine. Z tohto hľadiska sú predmetné reštriktívne opatrenia v súlade s cieľom uvedeným v článku 21 ods. 2 písm. c) ZEÚ, ktorým je zachovávať mier, predchádzať konfliktom a posilňovať medzinárodnú bezpečnosť v súlade s cieľmi a zásadami Charty Organizácie Spojených národov, podpísanej v San Franciscu 26. júna 1945 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 46 a citovanú judikatúru).

49 Navyše voľná úvaha, ktorú Rade priznáva kritérium i), je vyvážená povinnosťou odôvodnenia a posilnenými procesnými právami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 47 a citovanú judikatúru). Z judikatúry totiž vyplýva, že v prípadoch, keď inštitúcie disponujú voľnou úvahou, má dodržiavanie záruk poskytnutých právnym poriadkom Únie v správnych konaniach o to väčší význam (pozri rozsudky zo 16. júla 2014, National Iranian Oil Company/Rada, T-578/12, neuverejnený, EU:T:2014:678, bod 122 a citovanú judikatúru, a zo 4. septembra 2015, NIOC a i./Rada, T-577/12, neuverejnený, EU:T:2015:596, bod 141 a citovanú judikatúru).

50 Okrem toho treba uviesť, ako to urobila Rada, že jej voľná úvaha sa obmedzuje na otázku, či do zoznamov subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, treba zaradiť všetky subjekty, ktoré spĺňajú kritérium i) alebo len niektoré z nich, a v tom prípade ktoré.

51 Hoci totiž Rada nemôže zaradiť do zoznamov mená osôb, ktoré nespĺňajú kritériá na zaradenie do zoznamu stanovené v uplatniteľných aktoch, nie je ani povinná zaradiť do týchto zoznamov mená všetkých osôb, ktoré tieto kritériá spĺňajú. Rada v tejto súvislosti disponuje širokou mierou voľnej úvahy, ktorá jej umožňuje v prípade potreby neuplatňovať na takúto osobu alebo subjekt reštriktívne opatrenia, ak sa domnieva, že vzhľadom na ich ciele by to nebolo vhodné (pozri rozsudok z 18. decembra 2024, Rosbank/Rada, T-270/23, neuverejnený, EU:T:2024:904, bod 136 a citovanú judikatúru).

52 Z toho vyplýva, že voľnú úvahu priznanú Rade kritériom i) nemožno kvalifikovať ako neobmedzenú alebo svojvoľnú, keďže toto kritérium je dostatočne jasné a predvídateľné a právomoc Rady je vymedzená sledovanými cieľmi. Kritérium i) je preto v súlade so zásadami predvídateľnosti a právnej istoty.

53 Tvrdenia žalobkyne tento záver nespochybňujú.

54 V prvom rade, pokiaľ ide o podmienku stanovenú kritériom i) týkajúcu sa držby licencie FSB, žalobkyňa tvrdí, že je definovaná príliš všeobecne a vychádza z nesprávneho pochopenia systému licencií v Rusku.

55 Žalobkyňa uvádza, že znenie kritéria i) nie je dostatočne presné, keďže naznačuje, že existuje len jeden druh licencie udeľovanej FSB, avšak FSB vydáva širokú škálu licencií zodpovedajúcich bežným obchodným činnostiam.

56 Žalobkyňa najmä poukazuje na to, že existuje 28 licencií „typu 4“, teda licencií vydaných na činnosti spojené so šifrovaním. Uvádza, že iba jedna z týchto licencií sa týka vývoja šifrovacích nástrojov, a že zvyšných 27 sa vzťahuje na používanie šifrovacích technológií, napríklad pri online bankových aplikáciách, pričom takmer všetky banky v Rusku vrátane zahraničných bánk majú takéto licencie. Tvrdí tiež, že existujú tri druhy licencií týkajúcich sa „štátneho tajomstva“ a že nie sú vydávané len podnikom pôsobiacim v odvetví informačných technológií, ale aj mobilným telefónnym operátorom, stavebným podnikom, či dokonca poskytovateľom upratovacích služieb. Podľa žalobkyne tisíce ruských podnikov vo všetkých odvetviach hospodárstva sú držiteľmi licencií FSB a nie sú nijako prepojené s účasťou na informačnej vojne.

57 Treba uviesť, že v druhom spise s dôkazmi vypracovanom Európskou službou pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), o ktorý sa Rada opierala pri zavedení kritéria i), sa nachádza výňatok z internetovej stránky FSB opisujúci rôzne činnosti vyžadujúce získanie licencie, v ktorom FSB rozlišuje sedem typov licencií.

58 Z internetovej stránky FSB vyplýva, že licencie „typu 1“ sa týkajú vykonávania prác súvisiacich s používaním informácií, ktoré sú štátnym tajomstvom, licencie „typu 2“ sa vzťahujú na činnosti tvorby prostriedkov na ochranu informácií obsahujúcich informácie predstavujúce štátne tajomstvo a licencie „typu 3“ sa týkajú vykonávania opatrení alebo poskytovania služieb v oblasti ochrany štátneho tajomstva. Tieto tri druhy licencií predstavujú licencie týkajúce sa „štátneho tajomstva“ a sú vydávané na základe uznesenia vlády Ruskej federácie č. 333 z 15. apríla 1995, ktorým sa schvaľuje nariadenie o „vydávaní licencií podnikom, inštitúciám a organizáciám na vykonávanie činností súvisiacich s používaním informácií, ktoré predstavujú štátne tajomstvo, s vytvorením prostriedkov na ochranu informácií, ako aj s vykonávaním opatrení a/alebo poskytovaním služieb na ochranu štátneho tajomstva“. Licencie „typu 4“ sa týkajú regulovaných činností súvisiacich s (kryptografickými) šifrovacími nástrojmi a vydávajú sa v súlade s uznesením vlády Ruskej federácie č. 313 zo 16. apríla 2012, ktorým sa schvaľuje nariadenie o „udeľovaní licencií na činnosti súvisiace s vývojom, výrobou a distribúciou šifrovacích (kryptografických) nástrojov, počítačových systémov a telekomunikačných systémov chránených šifrovacími (kryptografickými) nástrojmi, s vykonávaním prác, poskytovaním služieb v oblasti šifrovania informácií, technickej údržby šifrovacích (kryptografických) nástrojov, počítačových systémov a telekomunikačných systémov chránených šifrovacími (kryptografickými) nástrojmi“ (ďalej len „nariadenie 313“). Licencie „typu 5“ sa týkajú vývoja, výroby, predaja a obstarávania na účely predaja špeciálnych technických prostriedkov určených na tajné získavanie informácií, licencie „typu 6“ sa vzťahujú na činnosti zamerané na identifikáciu elektronických zariadení určených na tajné získavanie informácií a licencie „typu 7“ sa týkajú vývoja a výroby prostriedkov na ochranu dôverných informácií.

59 Navyše Rada nespochybňuje skutočnosť, že nariadenie 313, spomenuté v druhom spise s dôkazmi, stanovuje 28 rôznych licencií „typu 4“ na činnosti spojené so šifrovacími nástrojmi.

60 Preto v rozpore s tvrdením žalobkyne nemožno z toho, že kritérium i) sa vzťahuje na subjekty pôsobiace v ruskom odvetví IT, ktoré sú okrem iného držiteľmi licencie FSB, vyvodiť, že Rada usúdila, že FSB vydáva len jeden druh licencie.

61 Okrem toho treba pripomenúť, že uplatnenie kritéria i) sa neobmedzuje len na podmienku, že subjekt je držiteľom licencie FSB, ale predpokladá aj to, že tento subjekt pôsobí v ruskom odvetví IT. Skutočnosť, že podniky patriace do iných hospodárskych odvetví sú držiteľmi licencie FSB, teda nie je relevantná, keďže sa na ne nevzťahuje kritérium i).

62 Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkyne, že držba licencií FSB nie je obmedzená na podniky pôsobiace v odvetví informačných technológií, treba pri posudzovaní zákonnosti kritéria i) odmietnuť ako neúčinné.

63 Podobne je irelevantné tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého skutočnosť, že je držiteľkou licencie na šifrovanie „typu 4“, nemusí nevyhnutne znamenať aj to, že je držiteľkou licencie týkajúcej sa „štátneho tajomstva“, keďže kritérium i) jasne stanovuje držbu jedinej licencie FSB bez ohľadu na jej typ, pričom sa nevyžaduje, aby išlo o licenciu týkajúcu sa „štátneho tajomstva“.

64 Z doslovného výkladu kritéria i) vyplýva, že sa vzťahuje na všetky subjekty pôsobiace v ruskom odvetví IT, ktoré sú držiteľmi licencie FSB, bez ohľadu na druh licencie. Tento výklad nemôže znamenať, že prijatie tohto kritéria je založené na nesprávnom pochopení ruského systému udeľovania licencií.

65 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, skutočnosť, že kritérium i) sa vzťahuje na akýkoľvek druh licencie vydanej FSB, neznamená, že toto kritérium nie je jasné alebo presné.

66 V druhom rade žalobkyňa uvádza, že kritérium i) nie je dostatočne presné, keďže sa netýka konkrétnej činnosti dotknutej osoby, ako to vyžaduje judikatúra.

67 Po prvé treba uviesť, že v bode 81 rozsudku z 28. novembra 2013, Rada/Fulmen a Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), o ktorý sa opiera žalobkyňa, Súdny dvor len konštatoval, že v tejto veci „opatrenie, ktoré podlieha preskúmaniu súdom Únie, [bolo] cieleným opatrením, ktoré sa netýka určitého hospodárskeho odvetvia, ale individuálneho podniku z dôvodu konkrétnej vytýkanej činnosti“. Z toho vyplýva, že Súdny dvor len konštatoval, že predmetné individuálne reštriktívne opatrenie bolo prijaté na základe kritéria týkajúceho sa činnosti dotknutej osoby, a teda že tvrdenie Rady, podľa ktorého bola oprávnená prijať všeobecné hospodárske sankcie alebo zasiahnuť určité odvetvia iránskeho hospodárstva v súlade s článkom 215 ods. 1 ZFEÚ, nemalo veľký význam. Keďže tento rozsudok sa netýka výkladu kritéria na zaradenie do zoznamu, nie je v prejednávanej veci relevantný.

68 Po druhé treba pripomenúť, že podľa prvej podmienky kritéria i) sa uplatnenie tohto kritéria obmedzuje na subjekty pôsobiace v konkrétnom odvetví, a to v ruskom odvetví IT. Navyše druhá podmienka stanovená týmto kritériom, týkajúca sa držby licencie FSB, zahŕňa aj výkon určitých činností uvedených v bode 58 vyššie, na ktoré sa vydávajú licencie.

69 Okrem toho treba uviesť, že žalobkyňa nespresňuje, čo považuje za „konkrétnu činnosť“, a netvrdí, že obmedzenie uplatnenia kritéria i) na činnosti týkajúce sa ruského odvetvia informačných technológií nie je dostatočne presné.

70 Preto sa jej tvrdenie musí odmietnuť.

71 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že získanie licencie je zákonným predpokladom výkonu určitého druhu činnosti a že kritérium i) sa tak uplatňuje na legálne činnosti. Z judikatúry Všeobecného súdu pritom vyplýva, že osoba nemôže byť sankcionovaná z dôvodu zákonnej povinnosti, akou je povinnosť platiť dane, a že skutočnosť, že osoba je držiteľom licencie na výkon obchodnej činnosti, najmä v regulovanom odvetví, nepredstavuje dostatočný dôvod na uloženie individuálneho reštriktívneho opatrenia.

72 V tejto súvislosti treba uviesť, že judikatúra, ktorú žalobkyňa uviedla na podporu tohto tvrdenia, sa netýkala zákonnosti kritéria zaradenia do zoznamov osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, ale jej cieľom bolo určiť, či Rada predložila dostatok dôkazov na preukázanie, že žalobcovia splnili podmienky stanovené predmetným kritériom na zaradenie do zoznamu.

73 V rozsudkoch citovaných žalobkyňou tak Všeobecný súd konštatoval, že vzhľadom na to, že platenie daní predstavuje zákonnú povinnosť uplatniteľnú na všetkých daňovníkov, Rada nemohla z platby dane dotknutou osobou vyvodiť, že táto osoba spĺňa kritérium finančnej podpory režimu tretej krajiny (rozsudky z 9. decembra 2014, Peftiev/Rada, T-441/11, neuverejnený, EU:T:2014:1041, bod 188, a zo 6. októbra 2015, Čyž a i./Rada, T-276/12, neuverejnený, EU:T:2015:748, bod 169). Všeobecný súd tiež rozhodol, že skutočnosť, že spoločnosť vykonávala svoje činnosti v regulovanom odvetví, buď naznačovala väzby na predmetný režim, ale sama osebe nemohla preukázať, že táto spoločnosť tento režim finančne podporovala (rozsudok z 9. decembra 2014, Peftiev/Rada, T-441/11, neuverejnený, EU:T:2014:1041, bod 195), alebo z nej

vyplývalo, že boli nevyhnutné povolenia na dovoz a vývoz zbraní, čo nepostačovalo na preukázanie, že mala prospech z predmetného režimu (rozsudok z 27. septembra 2017, BelTechExport/Rada, T-765/15, neuverejnený, EU:T:2017:669, bod 100).

74 Preto z rozsudkov citovaných žalobkyňou nemožno vyvodiť, že Všeobecný súd konštatoval, že Rada nemohla stanoviť kritérium zaradenia do zoznamu zahŕňajúce držbu konkrétnej licencie ako podmienku na prijatie reštriktívnych opatrení. Preto treba konštatovať, že judikatúra, na ktorú sa žalobkyňa odvoláva, je irelevantná na účely posúdenia zákonnosti kritéria i).

75 Okrem toho treba uviesť, že žalobkyňa nevysvetľuje, z akého dôvodu je skutočnosť, že držba licencie FSB je nevyhnutná na výkon legálnej činnosti v Rusku, relevantná na účely posúdenia zákonnosti kritéria i) z hľadiska zásad predvídateľnosti a právnej istoty. V každom prípade ani rozhodnutie 2014/145, ani nariadenie č. 269/2014 nepodmieňujú prijatie reštriktívnych opatrení voči fyzickým a právnickým osobám, subjektom a orgánom, ktorých mená a názvy sú zaradené do predmetných zoznamov, tým, že v Rusku vykonávajú činnosť považovanú za nelegálnu.

76 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, skutočnosť, že kritérium i) sa vzťahuje na každú osobu, ktorá je držiteľom licencie FSB bez ohľadu na legálnu alebo nelegálnu povahu jej činnosti, neznamená, že toto kritérium nie je dostatočne jasné alebo predvídateľné.

77 Vo štvrtom rade v návrhu na úpravu žaloby týkajúcom sa tretích aktov o ponechaní na zozname žalobkyňa tvrdí, že Rada vyložila kritérium i) tak, že jej to umožnilo zaradiť do predmetných zoznamov názvy spoločností, ktoré samy neboli držiteľmi licencie FSB, len z dôvodu, že takúto licenciu mala jedna z ich dcérskych spoločností. Uvádza, že v situáciách týkajúcich sa zložitých podnikových štruktúr, ktoré zahŕňajú holdingovú spoločnosť s viacerými dcérskymi spoločnosťami, by výklad kritéria i) Radou mohol viesť k tomu, že celá skupina podnikov, a najmä dcérske spoločnosti, ktoré nepôsobia v príslušnom odvetví alebo nie sú držiteľmi licencie FSB, by mohla podliehať reštriktívnym opatreniam len na základe toho, že jeden subjekt v rámci skupiny môže byť držiteľom príslušnej licencie.

78 Predovšetkým treba uviesť, že zo znenia kritéria i) vyplýva, že sa výslovne vzťahuje na „právnické osoby, subjekty a orgány“. Tieto tri pojmy použité v kritériu i) však treba považovať za pojmy s odlišným rozsahom pôsobnosti.

79 Pokiaľ ide o pojem „subjekt“, cieľom použitia tohto pojmu je umožniť uplatnenie kritéria i) na akýkoľvek „subjekt“ bez ohľadu na jeho právnu formu.

80 V tejto súvislosti žalobkyňa na pojednávaní, opierajúc sa o znenie kritéria i) v jeho anglickej verzii, v ktorej sa týkalo „legal persons, entities or bodies“, tvrdila, že uvedené kritérium sa má vykladať tak, že sa uplatňuje na „legal persons, legal entities or legal bodies“.

81 Záver žalobkyne, podľa ktorého sa pojem „subjekt“ vzťahuje len na „právne subjekty“, by však malo za následok zúženie tohto pojmu na pojem „právnická osoba“ a odstránilo by potrebný účinok výpočtu uvedeného v kritériu i). Z ustálenej judikatúry pritom vyplýva, že pokiaľ možno ustanovenie práva Únie vykladať viacerými spôsobmi, treba uprednostniť ten výklad, ktorý zabezpečuje jeho potrebný účinok (pozri rozsudok z 29. júna 2023, Interfel, C-501/22 až C-504/22, EU:C:2023:531, bod 54 a citovanú judikatúru).

82 Pojem „subjekt“ sa teda neprekrýva s pojmom právnická osoba a treba ho považovať za pojem, ktorý má širší rozsah, aby bolo možné prijať reštriktívne opatrenia voči akémukoľvek „subjektu“, ktorý spĺňa podmienky stanovené kritériom i) bez obmedzenia rôznymi právnymi štruktúrami, ktoré môžu existovať v Rusku alebo z dôvodu neexistencie právnej subjektivity.

83 Treba teda konštatovať, že hoci sú materská spoločnosť a jej dcérska spoločnosť z právneho hľadiska samostatnými osobami, môžu tvoriť jeden subjekt najmä v závislosti od stupňa vlastníctva alebo intenzity kontroly vykonávanej materskou spoločnosťou.

84 Použitie pojmu „subjekt“ v kritériu i) tak umožňuje zamerať sa na skupinu tvorenú materskou spoločnosťou a dcérskymi spoločnosťami, ktoré ovláda, alebo ktoré nie sú vo vzťahu k nej samostatné.

85 V tejto súvislosti, ako uvádza Rada, by akýkoľvek iný výklad kritéria i) narušil jeho potrebný účinok a účinnosť reštriktívnych opatrení tým, že by spoločnosti umožnil obísť uplatnenie tohto kritéria založením dcérskej spoločnosti na účely získania a držby licencie FSB.

86 Z toho vyplýva, že ak materská spoločnosť vlastní alebo kontroluje jednu zo svojich dcérskych spoločností takým spôsobom, že na ňu má rozhodujúci vplyv, tvoria jednu skupinu, čiže jeden subjekt v zmysle kritéria i). Na základe tohto predpokladu budú teda podmienky na zaradenie subjektu tvoreného materskou spoločnosťou a jej dcérskou spoločnosťou do zoznamu podľa kritéria i) splnené, ak ide o dcérsku spoločnosť, ktorá pôsobí v ruskom odvetví IT a má licenciu FSB.

87 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, takýto výklad je v súlade so znením kritéria i), ktoré treba považovať za dostatočne jasné a predvídateľné.

88 Z uvedeného vyplýva, že prvá výhrada sa musí zamietnuť.

O druhej výhrade založenej na porušení zásady proporcionality

89 Žalobkyňa tvrdí, že doslovný výklad kritéria i) zo strany Rady jej umožňuje sankcionovať každú spoločnosť vykonávajúcu svoju činnosť v odvetví informačných technológií, ktorá je držiteľom licencie FSB, bez toho, aby sa preukázala prepojenosť s „ruskou spravodajskou komunitou“ alebo informačnou vojnou, a to presahuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie cieľa sledovaného sankciami uloženými Ruskej federácii.

90 Podľa ustálenej judikatúry zásada proporcionality je jednou zo všeobecných zásad práva Únie a vyžaduje, aby prostriedky zavedené v ustanovení práva Únie boli vhodné na dosiahnutie legitímnych cieľov sledovaných dotknutou právnou úpravou a nešli nad rámec toho, čo je potrebné na ich dosiahnutie (rozsudok z 13. marca 2012, Melli Bank/Rada, C-380/09 P, EU:C:2012:137, bod 52; pozri tiež rozsudky z 13. septembra 2023, Venezuela/Rada, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, bod 99 a citovanú judikatúru, a z 20. decembra 2023, Islentyeva/Rada, T-233/22, EU:T:2023:828, bod 49 a citovanú judikatúru).

91 Okrem toho, pokiaľ ide o súdne preskúmanie dodržiavania zásady proporcionality, z judikatúry vyplýva, že normotvorcovi Únie je potrebné priznať širokú mieru voľnej úvahy v oblastiach, ktoré z jeho strany predpokladajú rozhodnutia politického, ekonomického alebo sociálneho charakteru a v rámci ktorých má vykonať komplexné posúdenia. Preto zákonnosť takého opatrenia môže ovplyvniť len zjavná neprimeranosť opatrenia prijatého v týchto oblastiach vo vzťahu k cieľu,

ktorý príslušná inštitúcia zamýšľa sledovať (pozri rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 120 a citovanú judikatúru; rozsudok z 1. marca 2016, National Iranian Oil Company/Rada, C-440/14 P, EU:C:2016:128, bod 77; pozri tiež rozsudok z 13. septembra 2023, Venezuela/Rada, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, bod 100 a citovanú judikatúru).

92 V prvom rade, pokiaľ ide o ciele sledované zavedením kritéria i), treba uviesť, že z odôvodnenia 2 rozhodnutia 2023/1218 vyplýva, že „Únia naďalej neochvejne podporuje zvrchovanosť a územnú celistvosť Ukrajiny“. Podľa odôvodnenia 3 tohto rozhodnutia Európska rada vo svojich záveroch z 23. marca 2023 „opätovne zdôraznila, že Únia zostáva odhodlaná udržiavať a zvyšovať kolektívny tlak na Rusk[ú federáciu], a to aj prostredníctvom prípadných ďalších reštriktívnych opatrení“. Z odôvodnenia 5 rozhodnutia 2023/1218 tiež vyplýva, že „Rada… dospela k záveru, že informačná vojna predstavuje kľúčový prostriedok, ktorým Rusk[á federácia] vykonáva svoju útočnú vojnu proti Ukrajine a hrubo porušuje medzinárodné právo a zásady Charty Organizácie Spojených národov“.

93 Z odôvodnenia 2 nariadenia 2023/1215 navyše vyplýva, že Rada prijala rozhodnutie 2023/1218, ktorým sa zaviedlo kritérium i), „v reakcii na informačnú vojnu vedenú Rusko[u federáciou] na podporu [jej] útočnej vojny proti Ukrajine“.

94 Úlohu, ktorú zohráva manipulácia s informáciami zo strany Ruskej federácie v jej útočnej vojne proti Ukrajine, potvrdzujú mnohé dokumenty a články z tlače v druhom spise s dôkazmi. Táto úloha bola zdôraznená aj vo viacerých správach pripojených k vyjadreniu k žalobe vrátane správy z roku 2022 o činnostiach ESVČ v boji proti manipulácii s informáciami a zahraničnému zasahovaniu, ktorá bola uverejnená 2. februára 2023, prvej správy ESVČ z februára 2023 o hrozbách zahraničnej manipulácie s informáciami a zahraničného zasahovania, ako aj správy ESVČ a Agentúry Európskej únie pre kybernetickú bezpečnosť (ENISA) z decembra 2022 s názvom „Foreign Information Manipulation and Interference (FIMI) and Cybersecurity – Threat landscape“ (Zahraničná manipulácia informácií, zahraničné zasahovanie a kybernetická bezpečnosť – Stav hrozieb).

95 Keďže propaganda a dezinformačné kampane môžu narušiť základy demokratických spoločností a sú neoddeliteľnou súčasťou nástrojov vedenia modernej vojny, predmetné reštriktívne opatrenia patria tiež do rámca plnenia cieľov, najmä mierových, ktoré Únii stanovuje článok 3 ods. 1 a 5 ZEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. júla 2022, RT France/Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 162).

96 V druhom rade treba uviesť, že informačnú vojnu vedenú Ruskou federáciou organizujú ruské bezpečnostné služby v rámci dezinformačných kampaní organizovaných na internete, najmä prostredníctvom sociálnych sietí, alebo prostredníctvom kybernetických útokov.

97 V tejto súvislosti treba po prvé poukázať na to, že mnohé dokumenty predložené v prílohe k vyjadreniu k žalobe a k vyjadreniu Holandského kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania potvrdzujú účasť ruských bezpečnostných služieb, najmä Generálneho riaditeľstva pre spravodajské informácie (GRU), FSB a vonkajšej spravodajskej služby (SVR), na kybernetických operáciách zameraných na dezinformácie, zasahovanie a destabilizáciu, ktoré sú vedené mimo Ruska. Rovnako viaceré dokumenty nachádzajúce sa v druhom spise s dôkazmi opisujú spôsob, akým je FSB zapojená do informačnej vojny vedenej ruskými orgánmi.

98 Po druhé v odôvodnení 5 rozhodnutia 2023/1218 Rada konštatovala, že „spoločnosti v odvetví IT… ruským spravodajským službám poskytujú kritické technológie a softvér“ a že tieto spoločnosti sú držiteľmi licencie FSB alebo osobitnej licencie na „zbrane a vojenské vybavenie“.

99 V tejto súvislosti mnohé dokumenty predložené Radou a Holandským kráľovstvom preukazujú, že ruským bezpečnostným službám pri vykonávaní ich činností v rámci informačnej vojny pomáhajú ruské súkromné spoločnosti pôsobiace v odvetví informačných technológií a najmä v odvetví IT a kybernetickej bezpečnosti. Z týchto dokumentov napríklad vyplýva, že spoločnosti v tomto odvetví vedú výskum a vývoj pre ruské bezpečnostné služby alebo im poskytujú technologické prostriedky a pomoc pri prijímaní zamestnancov.

100 Treba uviesť, že žalobkyňa sa obmedzuje na spochybnenie dvoch príloh vyjadrenia k žalobe, pričom tvrdí, že nepostačujú na preukázanie toho, že ruské spoločnosti pôsobiace v oblasti informačných technológií na jednej strane poskytujú ruským bezpečnostným službám podporu v súvislosti s výskumom a vývojom a na druhej strane organizujú výberové konania a konferencie s cieľom umožniť prijímanie zamestnancov týmito službami.

101 Treba však konštatovať, ako to urobila Rada, že obsah týchto dvoch príloh má oporu v mnohých ďalších dôkazoch predložených v prílohe k vyjadreniu k žalobe a k vyjadreniu Holandska ako vedľajšieho účastníka konania, ktoré žalobkyňa nespochybňuje. Žalobkyňa tiež na pojednávaní uviedla, že niektoré ruské podniky v odvetví informačných technológií pomáhali ruským bezpečnostným službám.

102 Rada teda mohla oprávnene vychádzať z týchto dôkazov, aby potvrdila existenciu vzťahu medzi ruským odvetvím informačných technológií a ruskými bezpečnostnými službami.

103 Kritérium i) tak v rozsahu, v akom sa týka právnických osôb, subjektov alebo orgánov pôsobiacich v ruskom odvetví IT s licenciou FSB alebo licenciou na „zbrane a vojenské vybavenie“, môže obmedziť prostriedky, ktoré má vláda Ruskej federácie k dispozícii na vedenie svojej informačnej vojny, keďže tieto právnické osoby, subjekty alebo orgány prostredníctvom spojenia s ruskými bezpečnostnými službami, priamo alebo nepriamo podporujú schopnosť tejto vlády vykonávať svoje aktivity a politiky, ktoré narúšajú územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny.

104 Z toho vyplýva, že kritérium i) zrozumiteľne zodpovedá sledovanému cieľu, ktorým je zvýšenie tlaku vyvíjaného na ruské orgány, a nemožno ho považovať za zjavne neprimerané vo vzťahu k tomuto cieľu v zmysle judikatúry citovanej v bode 91 vyššie.

105 Okrem toho práve z dôvodu pretrvávania, či dokonca zhoršenia situácie na Ukrajine, Rada dospela k záveru, že musí rozšíriť okruh osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, zavedením kritéria i) s cieľom zvýšiť tlak na vládu Ruskej federácie obmedzením jej schopnosti viesť informačnú vojnu. Z tohto kroku založeného na postupnom rozširovaní obmedzenia práv v závislosti od účinnosti opatrení vyplýva, že ich proporcionálnosť je preukázaná (pozri analogicky rozsudky z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 126; z 25. januára 2017, Almaz-Antey Air and Space Defence/Rada, T-255/15, neuverejnený, EU:T:2017:25, bod 104, a z 20. novembra 2024, Uss/Rada, T-571/23, neuverejnený, EU:T:2024:839, bod 78).

106 Kritérium i) je nevyhnutné v záujme zvýšenia tlaku na ruské orgány, aby ukončili svoje aktivity a politiky, ktorými destabilizujú Ukrajinu, vykonávané najmä prostredníctvom informačnej vojny, ako aj vojenskej agresie proti tejto krajine. Kritérium i) sa preto nezdá byť zjavne neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom.

107 Tvrdenia žalobkyne tento záver nespochybňujú.

108 Žalobkyňa uvádza, že kritérium i) možno považovať za zlučiteľné so zásadou proporcionality len vtedy, ak sa vykladá s prihliadnutím na ciele, ktoré odôvodnili jeho zavedenie a sú stanovené v odôvodnení 5 rozhodnutia 2023/1218 a v odôvodnení 2 nariadenia 2023/1215. Existencia dostatočnej súvislosti medzi kritériom i) a týmito cieľmi si vyžaduje, aby sa preukázalo, na jednej strane, že subjekty vykonávajúce svoje činnosti v sektore informačných technológií sú držiteľmi licencie FSB, ktorá im umožňuje spracúvať informácie na úrovni „štátneho tajomstva“, alebo licencie na „zbrane a vojenské zariadenie“, a na druhej strane, že tieto subjekty vyvíjajú technológie a softvér pre „ruskú spravodajskú komunitu“ a že ich aktivity zahŕňajú účasť na informačnej vojne vedenej Ruskou federáciou.

109 V prvom rade žalobkyňa uvádza, že kritérium i) by sa malo vykladať tak, že sa vzťahuje len na subjekty, ktoré sa skutočne zúčastňujú na informačnej vojne vedenej Ruskou federáciou.

110 Na jednej strane treba konštatovať, že vykladať kritérium i) tak, že sa má uplatňovať len na subjekty, ktoré skutočne vyvíjajú technológie pre ruské bezpečnostné služby alebo sa zúčastňujú na informačnej vojne, by malo za následok, že by toto kritérium bolo zbavené akéhokoľvek potrebného účinku.

111 V tejto súvislosti je dôležité konštatovať, že konflikt, do ktorého je zapojená Ruská federácia a Ukrajina, v praxi obzvlášť sťažuje prístup k určitým zdrojom, výslovné uvedenie primárneho zdroja niektorých informácií a prípadné zhromažďovanie svedectiev od osôb, ktoré súhlasia so svojou identifikáciou. Ťažkosti pri vyšetrovaní, ktoré z toho vyplývajú, tak môžu byť prekážkou pri poskytovaní presných dôkazov a objektívnych informácií (pozri rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 116 a citovanú judikatúru; rozsudok z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 60.)

112 Spolupráca spoločností v ruskom odvetví informačných technológií s ruskými bezpečnostnými službami pri vedení dezinformačných kampaní je však z podstaty veci tajná. V praxi by bolo pre Radu mimoriadne ťažké, ba dokonca nemožné predložiť dôkaz o takejto spolupráci.

113 V tejto súvislosti ESVČ v druhom spise s dôkazmi, ktorý pozostáva z pracovného dokumentu ESVČ vypracovaného na podporu zavedenia kritéria i), uviedla, že vzhľadom na tajnú povahu činností vykonávaných subjektmi, ktoré sú držiteľmi licencie FSB alebo licencie na „zbrane a vojenské vybavenie“, „dostupné informácie ‚open source‘ sú často nedostatočné na priame spojenie týchto spoločností s ruskými spravodajskými službami, okrem jediného verejne dostupného dokumentu, ktorý potvrdzuje, že tieto spoločnosti majú [takú] licenciu“.

114 Na druhej strane treba pripomenúť, že cieľom reštriktívnych opatrení prijatých na základe kritéria i) je zvýšiť tlak na Ruskú federáciu obmedzením jej schopnosti viesť informačnú vojnu, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou jej útočnej vojny proti Ukrajine.

115 Na tento účel sa kritérium i) objektívne týka subjektov pôsobiacich v odvetví informačných technológií, ktoré napriek tomu, že nie sú priamo prepojené s informačnou vojnou vedenou Ruskou federáciou, môžu túto vojnu podporiť tým, že ruským bezpečnostným službám poskytnú technologické prostriedky, ktoré im umožnia pokračovať v dezinformačných kampaniach.

116 V rámci širokej miery voľnej úvahy, ktorou Rada disponuje, sa táto inštitúcia mohla oprávnene domnievať, že zavedenie kritéria i) umožnilo prispieť k dosiahnutiu cieľa spočívajúceho vo zvýšení tlaku na vládu Ruskej federácie, keďže toto kritérium oslabuje schopnosť takýchto subjektov poskytovať podporu ruským bezpečnostným službám, a teda obmedziť ich schopnosť viesť svoju informačnú vojnu.

117 V tejto súvislosti Rada nie je povinná predložiť dôkaz o tom, že reštriktívne opatrenia majú takýto účinok, ale len o tom, že takýto účinok môžu mať (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. júna 2020, VTB Bank/Rada, C-729/18 P, neuverejnený, EU:C:2020:499, bod 66, a z 20. novembra 2024, Uss/Rada, T-571/23, neuverejnený, EU:T:2024:839, bod 83).

118 Z toho vyplýva, že kritérium i) v rozsahu, v akom neukladá Rade povinnosť preukázať skutočnú účasť dotknutého subjektu na informačnej vojne, nie je zjavne neprimerané vzhľadom na cieľ sledovaný rozhodnutím 2023/1218 a nariadením 2023/1215, a preto ho nemožno považovať za neprimerané.

119 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že výklad kritéria i) Radou je neprimeraný, keďže predpokladala existenciu prepojenia medzi dotknutými subjektmi na jednej strane a ruskými bezpečnostnými službami alebo informačnou vojnou na druhej strane, pričom vychádzala z držby licencie FSB.

120 Po prvé treba zamietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého je výklad kritéria i) Radou neprimeraný, keďže licencia FSB nepredpokladá, že jej držiteľ vyvíja technológie určené pre ruské bezpečnostné služby alebo že sa zúčastňuje na informačnej vojne.

121 Ako totiž bolo uvedené v bode 118 vyššie, skutočnosť, že kritérium i) nevyžaduje skutočnú účasť dotknutého subjektu na informačnej vojne, nemožno považovať za neprimeranú vzhľadom na cieľ sledovaný rozhodnutím 2023/1218 a nariadením 2023/1215.

122 V tejto súvislosti teda nie je relevantné tvrdenie uvedené v znaleckom posudku predloženom žalobkyňou v prílohe C.5 repliky, podľa ktorého z držby akéhokoľvek druhu licencie vrátane licencie týkajúcej sa „štátnych tajomstiev“ nevyplýva nijaká aktívna práca s tajnými službami alebo FSB, ani aktívna účasť na informačnej vojne.

123 Okrem toho treba konštatovať, že znalecký posudok predložený v prílohe repliky vyhotovila ruská advokátska kancelária na žiadosť žalobkyne.

124 Podľa ustálenej judikatúry sa činnosť súdu Únie riadi zásadou voľného hodnotenia dôkazov a jediným kritériom posúdenia hodnoty predložených dôkazov je ich vierohodnosť. Na účely posúdenia dôkaznej sily dokumentu je potrebné overiť vierohodnosť informácie, ktorú obsahuje, zohľadniť najmä pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania, ako aj jeho adresáta a položiť si otázku, či sa vzhľadom na svoj obsah javí zmysluplný a dôveryhodný (pozri rozsudky z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 114 a citovanú judikatúru, a z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 58 a citovanú judikatúru).

125 Je preto potrebné konštatovať, ako to urobila Rada, že vzhľadom na to, že tento znalecký posudok bol vypracovaný na účely obhajoby žalobkyne v rámci tohto konania, má obmedzenú dôkaznú hodnotu (pozri analogicky rozsudok z 21. februára 2018, Kljujev/Rada, T-731/15, EU:T:2018:90, bod 124).

126 Ďalej treba pripomenúť, že ruské subjekty v odvetví informačných technológií musia byť držiteľmi licencie FSB, aby mohli vykonávať svoju činnosť, čo žalobkyňa nespochybňuje.

127 Rada uvádza, že vzhľadom na cieľ obmedziť schopnosť ruských bezpečnostných služieb viesť informačnú vojnu sa kritérium i) týka subjektov v ruskom odvetví IT s licenciou FSB, ktoré buď pracujú s ruskými bezpečnostnými službami, alebo sú závislé od FSB, ktorá ich môže mobilizovať na podporu činností týchto služieb, najmä na účely dezinformačných kampaní.

128 Treba poukázať na to, že v kontexte informačnej vojny vedenej Ruskou federáciou je to, že licencie vydáva ruským podnikom v odvetví informačných technológií FSB, teda spravodajská služba, relevantnou skutočnosťou. V tejto súvislosti viaceré dokumenty predložené v prílohe k vyjadreniu k žalobe, ktoré žalobkyňa nespochybňuje, potvrdzujú schopnosť FSB mobilizovať ruské podniky v oblasti informačných technológií, aby jej pomáhali. Napríklad správa s názvom „Kaspersky and Beyond. Understanding Russia's Approach to Cyber-Enabled Economic Warfare“ (Kaspersky a to, čo je ďalej. Pochopenie prístupu Ruska k hospodárskej kybernetickej vojne), ktorú v júni 2018 uverejnila Foundation for Defense of Democracies a uvádza sa v prílohe B.18 vyjadrenia k žalobe, okrem iného vysvetľuje, že „FSB môže požiadať každý subjekt v Rusku pôsobiaci v odvetví telekomunikácií akéhokoľvek druhu, aby jej pomáhal pri jej operáciách“.

129 Navyše podľa správy s názvom „Don't Underestimate Economic Side of Russia's Cyber Warfare“ (Nepodceňujte ekonomický aspekt ruskej kybernetickej vojny), uverejnenej 25. júna 2018 na internetovej stránke „thecypherbrief.com“ a predloženej v prílohe B.25 vyjadrenia k žalobe, „nie je náhoda, že ruský zákon určuje [FSB] ako orgán udeľujúci licencie na šifrovacie činnosti“, a „zákony a iné právne predpisy upravujúce informačné systémy, telekomunikácie a šifrovanie poskytujú zo svojej podstaty Kremľu a jeho bezpečnostným službám nástroje na posilnenie ich vnútornej moci a na agresívne aktivity v zahraničí“.

130 Rovnako článok s názvom „This $500 million russian cyber mogul planned to take his company public – Then America accused it of hacking for Putin's Spies“ (Ruský kybernetický magnát, ktorého majetok má hodnotu 500 miliónov dolárov, mal v úmysle vstúpiť so svojou spoločnosť na burzu a USA potom túto spoločnosť obvinili z pirátstva v prospech Putinových špiónov), ktorý bol uverejnený 18. augusta 2021 na internetovej stránke „forbes.com“ a nachádzal sa v prílohe N.1 vyjadrenia Holandského kráľovstva ako vedľajšieho účastníka konania, uvádza, že „ruské kybernetické spoločnosti nemajú inú možnosť ako vykonávať príkazy vlády a jej bezpečnostného aparátu“ a že „v tomto priestore nie je možné pracovať bez udržiavania vzťahov s ruskými bezpečnostnými službami“.

131 Preto treba konštatovať, že vzhľadom na to, že ruské subjekty pôsobiace v odvetví informačných technológií sú pri výkone svojich činností závislé od FSB, má tento orgán z tohto dôvodu k dispozícii prostriedok nátlaku umožňujúci ich mobilizovať na účely poskytovania pomoci ruským bezpečnostným službám, najmä pri vedení informačnej vojny.

132 Žalobkyňa odvolávajúca sa na znalecký posudok predložený v prílohe C.5 repliky, tvrdí, že podmienky udeľovania licencií neumožňujú FSB uložiť IT podnikom povinnosť spolupracovať s ňou alebo jej poskytnúť pomoc.

133 Treba však uviesť, že Rada netvrdila, že existuje zákonná povinnosť umožňujúca FSB uložiť ruským IT podnikom, ktoré musia byť držiteľmi licencie, povinnosť s ňou spolupracovať. Rada vychádzala z možnosti FSB vyvíjať nátlak na tieto podniky vzhľadom na prepojenie medzi odvetvím informačných technológií a ruskými bezpečnostnými službami a na vzťah závislosti vyplývajúci z povinnosti podnikov v tomto odvetví mať na výkon svojej činnosti licenciu FSB.

134 Rada okrem toho poukazuje na to, že závislosť týchto podnikov od ruského trhu a vlády je posilnená aj tým, že pre svoje kryptografické nástroje používajú ruské normy, pričom tieto nástroje sú v zahraničí podozrivé a spôsobujú, že uvedené spoločnosti sú na zahraničných trhoch považované za nespoľahlivé. Podľa Rady sú tak ruské IT spoločnosti izolované od svetového trhu, a preto sú ešte viac závislé od ruského trhu a vlády.

135 V tejto súvislosti sa Rada opierala najmä o článok s názvom „Russia's FSB Is Making Life Harder for Blockchain" [Ruská FSB sťažuje blockchainu život], uverejnený 14. septembra 2021 na internetovej stránke „coindesk.com" a predložený v prílohe B.26 vyjadrenia k žalobe. V tomto článku sa uvádza, že ruské spoločnosti používajúce technológiu „blockchain" majú povinnosť získať pre svoje kryptografické nástroje osvedčenie od FSB a používať ruské normy uplatniteľné na kryptografické nástroje, ktoré sa v zahraničí považujú za podozrivé.

136 Žalobkyňa sa obmedzuje na tvrdenie, že táto príloha sa týka len veľmi špecifického odvetvia, a to odvetvia využívajúceho technológiu „blockchain".

137 Toto tvrdenie však nemôže spochybniť relevantnosť tejto prílohy, keďže predstavuje príklad, ktorý ilustruje závislosť ruských IT spoločností používajúcich šifrovacie nástroje od ruských orgánov a najmä od FSB.

138 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že spomedzi 28 licencií „typu 4" vydaných podľa nariadenia č. 313 na činnosti spojené so šifrovaním, len jedna umožňuje vývoj šifrovacích nástrojov. Uvádza, že na to, aby bolo kritérium i) v súlade s cieľom uvedeným v odôvodnení 5 rozhodnutia 2023/1218 a v odôvodnení 2 nariadenia 2023/1215, malo by sa vzťahovať len na podniky v ruskom odvetví IT, ktoré sú držiteľmi takejto licencie, keďže len ony by mohli poskytovať ruským bezpečnostným službám šifrovací softvér.

139 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom kritéria i) je obmedziť schopnosť ruských bezpečnostných služieb viesť informačnú vojnu prijatím reštriktívnych opatrení voči podnikom v odvetví informačných technológií, ktoré im môžu pomôcť. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, sa však táto pomoc neobmedzuje na poskytovanie šifrovacích softvérov, ale týka sa aj poskytovania iných technologických alebo technických prostriedkov.

140 Žalobkyňa však nevysvetľuje, z akého dôvodu by podnik v odvetví informačných technológií, ktorý je držiteľom licencie „typu 4" na základe nariadenia 313, ktorá ho napríklad oprávňuje vyvíjať alebo vyrábať informačné alebo telekomunikačné systémy využívajúce šifrovacie nástroje alebo modernizovať, montovať, inštalovať, regulovať alebo opravovať šifrovacie nástroje, nebol schopný pomôcť ruským bezpečnostným službám pri vedení informačnej vojny.

141 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, schopnosť FSB vyvíjať tlak na ruské subjekty v odvetví IT nezávisí od typu licencie, ktorú majú.

142 Vysvetlenia poskytnuté žalobkyňou týkajúce sa rôznych druhov licencií vydaných FSB a rozlišovania medzi licenciami „typu 4“ týkajúcimi sa šifrovacích činností a licenciami vzťahujúcimi sa na „štátne tajomstvá“ preto nie sú relevantné. To isté platí pre závery uvedené v znaleckom posudku pripojenom k replike, podľa ktorých licencie FSB nie sú vydávané s cieľom spolupracovať s týmto orgánom.

143 Z toho vyplýva, že podmienka stanovená kritériom i) týkajúca sa držby licencie FSB alebo licencie na „zbrane a vojenské vybavenie“ v rozsahu, v akom umožňuje zamerať sa nielen na subjekty ruského odvetvia IT, ktoré sa skutočne zúčastňujú na informačnej vojne, ale aj na subjekty, ktoré môžu ruské bezpečnostné služby mobilizovať, aby im pomohli, je primeraná a nevyhnutná na dosiahnutie cieľa sledovaného týmto kritériom, pripomenutého v bode 114 vyššie, ktorý spočíva v obmedzení schopnosti Ruskej federácie viesť informačnú vojnu.

144 Druhú výhradu preto treba zamietnuť.

O tretej výhrade založenej na neprimeranom zásahu do slobody podnikania

145 Žalobkyňa tvrdí, že sankcionovanie všetkých ruských IT spoločností z dôvodu, že sú povinné vlastniť licenciu FSB na výkon svojej činnosti, predstavuje neprimeraný zásah do slobody podnikania zakotvenej v článku 16 Charty.

146 Podľa článku 16 Charty „sloboda podnikania sa uznáva v súlade s právom Únie, vnútroštátnymi právnymi predpismi a praxou“.

147 Podľa judikatúry sloboda podnikania, podobne ako iné základné práva, nie je absolútnou výsadou a jej výkon môže podliehať obmedzeniam odôvodneným cieľmi všeobecného záujmu, ktoré sleduje Únia, pokiaľ takéto obmedzenia skutočne zodpovedajú uvedeným cieľom všeobecného záujmu a vzhľadom na sledovaný zámer nepredstavujú neprimeraný a netolerovateľný zásah, ktorý by narušil samotnú podstatu takto zaručených práv (pozri rozsudok z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 148 a citovanú judikatúru; rozsudok z 27. júla 2022, RT France/Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 220).

148 Súdny dvor najmä rozhodol, že vzhľadom na formuláciu článku 16 Charty, ktorá sa odlišuje od formulácií v prípade ostatných základných slobôd upravených v hlave II tejto Charty, pričom je blízke formulácii niektorých ustanovení jej hlavy IV, môže byť sloboda podnikania podriadená veľkej škále zásahov verejnej moci, ktoré sú schopné vo všeobecnom záujme obmedziť výkon hospodárskej činnosti (pozri rozsudok z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 123 a citovanú judikatúru).

149 Navyše reštriktívne opatrenia majú už zo svojej podstaty účinky, ktoré ovplyvňujú najmä slobodný výkon povolania, a spôsobujú tak ujmu subjektom, ktoré nenesú žiadnu zodpovednosť za situáciu, ktorá viedla k uloženiu sankcií. Taký je *a fortiori* účinok cielených reštriktívnych opatrení na subjekty, ktoré sú v nich uvedené (pozri rozsudok z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 149 a citovanú judikatúru; rozsudok z 27. júla 2022, RT France/Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 221).

150 Hoci je pravda, že reštriktívne opatrenia založené na takom kritériu, o aké ide v prejednávanej veci, nesporne obmedzujú práva, ktoré žalobkyni vyplývajú z článku 16 Charty, sloboda podnikania, na ktorú sa žalobkyňa odvoláva, môže podliehať obmedzeniam za podmienok stanovených v článku 52 ods. 1 Charty. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 52 ods. 1

Charty jednak „akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v charte musí byť ustanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd“, a jednak „za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality možno tieto práva a slobody obmedziť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných“. Preto na to, aby bolo obmedzenie výkonu dotknutých základných práv v súlade s právom Únie, musí zodpovedať trom podmienkam. Po prvé obmedzenie musí stanoviť zákon. Inými slovami opatrenie, o ktoré ide, musí mať právny základ. Po druhé obmedzenie musí sledovať cieľ všeobecného záujmu uznaný ako taký Úniou. Po tretie obmedzenie nesmie byť neprimerané. Musí byť v prvom rade nevyhnutné a proporcionálne sledovanému cieľu. V druhom rade nesmie byť dotknutá „podstata“, teda základ dotknutého práva alebo slobody (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 13. septembra 2018, Gazprom Neft/Rada, T-735/14 a T-799/14, EU:T:2018:548, body 160 až 163 a citovanú judikatúru).

151 Je pritom nutné konštatovať, že tieto tri požiadavky boli v prejednávanej veci splnené.

152 Po prvé vzhľadom na to, že prijatie reštriktívnych opatrení na základe kritéria i) je stanovené v relevantných ustanoveniach rozhodnutia 2014/145 a nariadenia č. 269/2014, obmedzenie slobody podnikania vyplývajúce z uplatnenia tohto kritéria je stanovené zákonom.

153 Po druhé je potrebné pripomenúť, že kritérium i) zodpovedá cieľu všeobecného záujmu, ktorý je ako taký uznaný Úniou a môže takéto obmedzenia odôvodniť. Cieľom tohto kritéria je totiž zvýšiť tlak na Ruskú federáciu prostredníctvom boja proti informačnej vojne, ktorú táto krajina organizuje na podporu svojej útočnej vojny proti Ukrajine, a obmedziť kapacity ruských bezpečnostných služieb viesť dezinformačné kampane so zameraním na subjekty, ktoré s nimi môžu spolupracovať. Z tohto hľadiska je kritérium i) v súlade s cieľmi ochrany územnej celistvosti, zvrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny, ako aj podpory mierového riešenia krízy v tejto krajine, ktoré sú súčasťou širšieho cieľa zachovania mieru a medzinárodnej bezpečnosti, v súlade s cieľmi vonkajšej činnosti Únie uvedenými v článku 21 ZEÚ, ako aj so zámermi a zásadami Charty Organizácie Spojených národov, ktoré môžu odôvodniť aj negatívne dôsledky, a to aj vo veľkej miere, pre niektoré hospodárske subjekty (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 150; z 25. júna 2020, Vnešekonombank/Rada, C-731/18 P, neuverejnený, EU:C:2020:500, bod 87, a rozsudok z 29. mája 2024, Vinokurov/Rada, T-302/22, neuverejnený, EU:T:2024:325, bod 197). Kritérium i) je teda súčasťou toho, ako Únia mierovými prostriedkami, ktoré má k dispozícii, a v snahe dosiahnutia cieľov uvedených v článku 3 ods. 5 ZEÚ, reaguje na agresiu spáchanú v rozpore s článkom 2 ods. 4 Charty Organizácie Spojených národov a v dôsledku toho na porušenie povinností *erga omnes* uložených medzinárodným právom (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 27. júla 2022, RT France/Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 164).

154 Po tretie vzhľadom na prvoradý význam týchto cieľov sa Rada mohla bez toho, aby prekročila hranice svojej voľnej úvahy, domnievať, že zásahy do slobody podnikania, ktoré by vyplývali z uplatnenia kritéria i) boli primerané a nevyhnutné na zvýšenie tlaku na Ruskú federáciu. Takéto zásahy preto nemožno vzhľadom na sledované ciele považovať za neprimeraný a netolerovateľný zásah do samotnej podstaty slobody podnikania subjektov, na ktoré sa vzťahuje toto kritérium. Tieto opatrenia totiž nebránia ruským podnikom pôsobiacim v odvetví informačných technológií, aby vykonávali svoju obchodnú činnosť.

155 Kritérium i) preto nemožno považovať za neprimeraný zásah do slobody podnikania.

156 Preto treba zamietnuť tretiu výhradu, a teda aj prvý žalobný dôvod v celom rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na účinnú súdnu ochranu a povinnosti odôvodnenia

157 V žalobe a v prvom návrhu na úpravu žaloby žalobkyňa tvrdí, že dôvod zaradenia jej názvu do dotknutých zoznamov, ktorý sa nachádza v pôvodných aktoch, a tiež v prvých a druhých aktoch o ponechaní na zozname, nie je dostatočne presný a konkrétny, keďže sa obmedzuje na zopakovanie kritéria zápisu a neobsahuje nijakú informáciu, ktorá by reflektovala individuálnu situáciu žalobkyne. Rada sa uspokojila so všeobecným a stereotypným odôvodnením, ktoré je spoločné pre všetky spoločnosti, s výnimkou jednej, ktorých názvy boli zapísané do dotknutých zoznamov na základe uplatnenia kritéria i).

158 Po prvé právo na účinnú súdnu ochranu, ktoré je zaručené v článku 47 Charty, podľa ustálenej judikatúry vyžaduje, aby dotknutá osoba mala možnosť oboznámiť sa s dôvodmi, na ktorých sa zakladá rozhodnutie prijaté voči nej, buď prostredníctvom znenia samotného rozhodnutia, alebo prostredníctvom oznámenia týchto dôvodov na základe jej žiadosti (pozri rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 100 a citovanú judikatúru, a z 13. septembra 2018, Sberbank of Russia/Rada, T-732/14, EU:T:2018:541, bod 112 a citovanú judikatúru).

159 Po druhé v ustálenej judikatúre sa uvádza, že z odôvodnenia vyžadovaného článkom 296 ZFEÚ musia jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, aby sa tak dotknutým osobám umožnilo oboznámiť sa s dôvodmi prijatých opatrení s cieľom posúdiť ich dôvodnosť a príslušnému súdu vykonať preskúmanie (pozri rozsudky z 15. novembra 2012, Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, bod 50 a citovanú judikatúru, a z 22. apríla 2021, Rada/PKK, C-46/19 P, EU:C:2021:316, bod 47 a citovanú judikatúru; rozsudok zo 4. septembra 2024, Šamalov/Rada, T-651/22, neuverejnený, EU:T:2024:576, bod 37).

160 Odôvodnenie vyžadované článkom 296 ZFEÚ sa však musí prispôsobiť povahe sporného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý. Požiadavka odôvodnenia sa musí posudzovať vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, povahu uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Predovšetkým sa nevyžaduje, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže dostatočnosť odôvodnenia sa musí posúdiť nielen vzhľadom na jeho znenie, ale takisto na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych noriem upravujúcich dotknutú oblasť. Akt spôsobujúci ujmu je preto dostatočne odôvodnený vtedy, keď bol prijatý v kontexte, ktorý bol dotknutej osobe známy a ktorý jej umožňuje pochopiť dosah opatrenia prijatého vo vzťahu k nej (pozri rozsudok z 15. novembra 2012, Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, body 53 a 54 a citovanú judikatúru; rozsudky z 28. marca 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 122, a z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 64).

161 Okrem toho judikatúra spresnila, že odôvodnenie aktu Rady, ktorým sa ukladá reštriktívne opatrenie, musí označovať nielen právny základ tohto opatrenia, ale aj presné a konkrétne dôvody, pre ktoré Rada v rámci svojej diskrečnej právomoci usúdila, že na dotknutú osobu sa musí vzťahovať takéto opatrenie (pozri rozsudok z 27. júla 2022, RT France/Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 105 a citovanú judikatúru; rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 66).

162 Predovšetkým by odôvodnenie opatrenia na zmrazenie finančných aktív v zásade nemalo pozostávať iba zo všeobecnej a stereotypnej formulácie, ale by malo uvádzať osobitné a konkrétne dôvody, pre ktoré sa Rada domnieva, že predmetná právna úprava sa uplatňuje na dotknutú osobu (pozri rozsudok z 15. septembra 2016, Janukovyč/Rada, T-346/14, EU:T:2016:497, bod 79 a citovanú judikatúru; rozsudok z 30. januára 2019, Stavyckyj/Rada, T-290/17, EU:T:2019:37, bod 47).

163 Treba pripomenúť, že povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 296 ZFEÚ predstavuje podstatnú formálnu náležitosť, ktorú je potrebné odlišovať od otázky opodstatnenosti odôvodnenia, lebo táto otázka vyplýva zo zákonnosti sporného aktu z meritórneho hľadiska. Odôvodnenie rozhodnutia je totiž formálnym vyjadrením dôvodov, na ktorých toto rozhodnutie spočíva. Pokiaľ sú tieto dôvody poznačené chybami, tieto chyby poznačujú zákonnosť rozhodnutia z meritórneho hľadiska, ale nie jeho odôvodnenie, ktoré môže byť dostatočné, hoci vyjadruje chybné dôvody. Výhrady a tvrdenia, ktoré spochybňujú dôvodnosť aktu, sú teda irelevantné v rámci žalobného dôvodu založeného na neexistencii alebo nedostatočnosti odôvodnenia (pozri rozsudky z 18. júna 2015, Ipatau/Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 37 a citovanú judikatúru, a z 30. novembra 2022, PKK/Rada, T-316/14 RENV a T-148/19, EU:T:2022:727, bod 234 a citovanú judikatúru).

164 Na úvod treba konštatovať, že tvrdenia žalobkyne uvedené v replike, ktorých cieľom je spochybniť vecnú správnosť odôvodnenia, sa v skutočnosti týkajú otázky opodstatnenosti dôvodu zápisu. Tieto tvrdenia treba preto v rámci tohto žalobného dôvodu zamietnuť ako irelevantné a budú preskúmané v rámci tretieho žalobného dôvodu.

165 V prvom rade treba uviesť, ako to urobila Rada, že žalobkyňa netvrdí, že nemohla pochopiť dôvod zaradenia jej názvu do pôvodných aktov a do prvých a druhých aktov o ponechaní na zozname.

166 V druhom rade žalobkyňa neuvádza, že nevedela o kontexte, v ktorom boli tieto akty prijaté, a o cieľoch, ktoré sa v nich navrhovali dosiahnuť, a ktoré, ako vyplýva z odôvodnení rozhodnutia 2023/1218 a nariadenia 2023/1215, spočívali v zvýšení tlaku na Ruskú federáciu prijatím reštriktívnych opatrení v reakcii na informačnú vojnu, ktorú Ruská federácia viedla na podporu svojej útočnej vojny proti Ukrajine.

167 V treťom rade zo znenia dôvodu uvedeného v pôvodných aktoch, ako aj v prvých a druhých aktoch o ponechaní na zozname, ktorý bol citovaný v bode 8 vyššie, dostatočne jasne vyplýva, že Rada zaradila názov žalobkyne do dotknutých zoznamov a ponechala ho tam na základe kritéria i), čo žalobkyňa nespochybňuje.

168 V tejto súvislosti na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, treba poukázať na to, že Rada sa v tomto dôvode neobmedzila na zopakovanie znenia kritéria i). Údaje, podľa ktorých je žalobkyňa subjektom pôsobiacim v ruskom odvetví IT, ktorý je držiteľom licencie FSB, totiž predstavujú informácie reflektujúce individuálnu situáciu žalobkyne.

169 Vo štvrtom rade, pokiaľ ide o údajne stereotypnú povahu odôvodnenia, treba uviesť, že hoci úvahy v odôvodnení uvedenom v pôvodných aktoch, ako aj v prvých a druhých aktoch o ponechaní na zozname sú rovnaké ako úvahy, na základe ktorých sa reštriktívne opatrenia vzťahovali na iné osoby uvedené na dotknutých zoznamoch, ich cieľom je opísať konkrétnu situáciu žalobkyne, ktorá je rovnako ako iné ruské subjekty v odvetví informačných technológií držiteľkou licencie

FSB (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 27. februára 2014, Ezz a i./Rada, T-256/11, EU:T:2014:93, bod 115; z 15. septembra 2016, Janukovyč/Rada, T-346/14, EU:T:2016:497, bod 82, a z 30. januára 2019, Stavyckyj/Rada, T-290/17, EU:T:2019:37, bod 56).

170 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, skutočnosť, že názvy iných subjektov spĺňajúcich podmienky kritéria i) boli zapísané do predmetných zoznamov z podobných dôvodov, ako je dôvod použitý na zápis jej názvu, neznamená, že odôvodnenie pôvodných aktov a prvých a druhých aktov o ponechaní na zozname nereflektovalo aj jej vlastnú situáciu.

171 Z odôvodnenia pôvodných aktov a z prvých a druhých aktov o ponechaní na zozname teda vyplýva, že špecifické a konkrétne dôvody, ktoré viedli Radu k zaradeniu a ponechaniu mena žalobkyne na dotknutých zoznamoch, sú uvedené dostatočne jasne a presne na to, aby umožnili žalobkyni pochopiť ich a Všeobecnému súdu vykonať v tejto súvislosti preskúmanie.

172 To znamená, že druhý žalobný dôvod treba zamietnuť.

O treťom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení

173 Na úvod treba uviesť, že tretí žalobný dôvod treba považovať za založený na nesprávnom posúdení, a nie na zjavne nesprávnom posúdení. Je totiž síce pravda, že Rada má určitú mieru voľnej úvahy určiť v každom jednotlivom prípade, či sú splnené právne kritériá, na ktorých sú založené predmetné reštriktívne opatrenia, rovnako je však pravda aj to, že súdy Únie musia zabezpečiť preskúmanie, a to v zásade úplné, týkajúce sa zákonnosti všetkých aktov Únie (pozri rozsudok z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 31 a citovanú judikatúru).

174 Účinnosť súdneho preskúmania zaručená článkom 47 Charty si vyžaduje najmä, aby sa súd Únie uistil, že rozhodnutie, ktorým boli prijaté alebo zachované reštriktívne opatrenia a ktoré má na dotknutú osobu alebo dotknutý subjekt individuálny vplyv, sa opiera o dostatočne silný skutkový základ. Je preto potrebné overiť skutočnosti uvádzané v odôvodnení, o ktoré sa uvedené rozhodnutie opiera tak, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie toho istého rozhodnutia, podložené (pozri rozsudky z 19. decembra 2018, Azarov/Rada, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, bod 22 a citovanú judikatúru; z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 122 a citovanú judikatúru, a z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 32 a citovanú judikatúru).

175 Také posúdenie treba vykonať preskúmaním dôkazov a informácií nie izolovane, ale v kontexte, do ktorého patria. Rada totiž unesie dôkazné bremeno, ktoré jej prislúcha, ak súdu Únie predloží súbor dostatočne konkrétnych, presných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov umožňujúcich preukázať, že osoba, voči ktorej bolo prijaté reštriktívne opatrenie, spĺňala ku dňu prijatia sporných aktov podmienky stanovené uplatneným kritériom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 124 a citovanú judikatúru, a z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 33 a citovanú judikatúru).

176 V prípade spochybnenia prináleží príslušnému orgánu Únie, aby preukázal opodstatnenosť dôvodov uplatnených proti danej osobe alebo subjektu, a nie tejto osobe alebo subjektu, aby predkladali negatívny dôkaz o ich neopodstatnenosti (pozri rozsudky z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 123 a citovanú judikatúru, a z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 34 a citovanú judikatúru).

177 Na účely odôvodnenia ponechania mena alebo názvu osoby na zozname nie je zakázané, aby Rada vychádzala z tých istých dôkazov, ktoré odôvodnili pôvodný zápis, opätovný zápis alebo predchádzajúce ponechanie mena alebo názvu dotknutej osoby na zozname, pokiaľ na jednej strane dôvody zápisu ostali nezmenené a na druhej strane sa kontext nezmenil takým spôsobom, že by sa tieto dôkazy stali obsolétnymi (pozri rozsudky z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 169 a citovanú judikatúru, a z 29. mája 2024, Belavia/Rada, T-116/22, EU:T:2024:334, bod 77 a citovanú judikatúru). V tomto ohľade vývoj kontextu zahŕňa zohľadnenie jednak situácie krajiny, vo vzťahu ku ktorej bol zavedený systém reštriktívnych opatrení, ako aj osobitnej situácie dotknutej osoby a jednak všetkých relevantných okolností, a najmä nedosiahnutia cieľov sledovaných reštriktívnymi opatreniami (pozri rozsudok z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 37 a citovanú judikatúru).

178 Okrem toho treba zdôrazniť, že je potrebné zohľadniť kontext dotknutých opatrení a že stupeň dokazovania, ktorý možno od Rady požadovať, musí byť prispôsobený vzhľadom na ťažkosti pri získavaní prístupu k dôkazom a objektívnym informáciám (pozri rozsudky z 1. júna 2022, Prigožin/Rada, T-723/20, neuverejnený, EU:T:2022:317, bod 102 a citovanú judikatúru, a z 20. novembra 2024, Zubitskij/Rada, T-1074/23, neuverejnený, EU:T:2024:840, bod 78 a citovanú judikatúru).

179 Keďže orgány Únie nemajú vyšetrovaciu právomoc v tretích krajinách, ich posúdenie musí vychádzať z verejne dostupných zdrojov informácií, správ, článkov v tlači, správ tajných služieb alebo iných podobných zdrojov informácií (pozri rozsudky z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 115 a citovanú judikatúru, a z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 59 a citovanú judikatúru).

180 Pokiaľ ide o všeobecný kontext spojený so situáciou na Ukrajine, treba konštatovať, že ku dňu prijatia napadnutých aktov bola táto situácia naďalej závažná. Aj reštriktívne opatrenia boli stále odôvodnené vzhľadom na cieľ sledovaný zavedením kritéria i), ktorým bolo zvýšiť tlak na Ruskú federáciu prostredníctvom boja proti informačnej vojne, ktorú táto krajina viedla na podporu svojej útočnej vojny proti Ukrajine (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 20. novembra 2024, Uss/Rada, T-571/23, neuverejnený, EU:T:2024:839, body 134 a 135, a z 20. novembra 2024, Zubitskij/Rada, T-1074/23, neuverejnený, EU:T:2024:840, body 110 a 111).

181 Pokiaľ ide o konkrétnu situáciu žalobkyne, treba pripomenúť, že zaradenie jej názvu do predmetných zoznamov na základe kritéria i) predpokladá splnenie dvoch podmienok, a to po prvé, že je subjektom pôsobiacim v ruskom odvetví IT, a po druhé, že je držiteľkou licencie FSB.

O pôvodných aktoch a prvých aktoch o ponechaní na zozname

182 Žalobkyňa tvrdí, že zápis a ponechanie jej mena na dotknutých zoznamoch sa opiera o nepodložené a nesprávne tvrdenia a že Rada nepreukázala, že sa na ňu vzťahuje kritérium i).

183 Žalobkyňa uvádza, že bola označená v pôvodných aktoch a prvých aktoch o ponechaní na zozname ako právnická osoba alebo „právny subjekt“ a že ako holdingová spoločnosť nespĺňa podmienky stanovené kritériom i).

184 Na úvod treba pripomenúť, že v pôvodných aktoch a prvých aktoch o ponechaní na zozname je žalobkyňa zapísaná pod názvom „Positive Group PJSC alias Positive technologies alias Gruppa Pozitiva“. Dôvod zaradenia jej názvu uvedený v bode 8 vyššie spočíva v tom, že ide o „subjekt pôsobiaci v ruskom odvetví IT, ktorý má licenciu [FSB]“.

185 Z toho vyplýva, že na žalobkyňu sa vzťahujú pôvodné akty a prvé akty o ponechaní na zozname ako na subjekt označený buď svojím názvom, alebo názvom Positive Technologies.

186 V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyňa na prezentáciu svojich činností sama poskytuje v prílohách A.13 až A.22 žaloby výňatky z internetovej stránky spoločnosti Positive Technologies, „ptsecurity.com“, ktorú prezentuje ako „svoju“ internetovú stránku.

187 Napríklad v prílohách A.13 a A.14 žaloby sa uvádza, že „Positive Technologies je prvým a jediným podnikom zaoberajúcim sa kybernetickou bezpečnosťou v Rusku, ktorý vstúpil na moskovskú burzu cenných papierov“.

188 Okrem toho, ako tvrdí Rada, vyhlásenie uverejnené v tlači 23. júna 2023 po prijatí pôvodných aktov, uvedené v prílohe B.29 vyjadrenia k žalobe, vydali zástupcovia spoločnosti Positive Technologies a spomína sa v ňom „rozhodnutie [Únie] uložiť spoločnosti Positive Technologies sankcie“. Žalobkyňa pritom uvádza, že je autorkou tohto vyhlásenia.

189 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že príloha B.29 obsahuje štyri novinové články vyňaté z rôznych internetových stránok, ktoré boli uverejnené 23. a 24. júna 2023, a týkajú sa sankcií uložených spoločnosti Positive Technologies, pričom sa v nich toto vyhlásenie spomína. Podľa článkov uverejnených na internetových stránkach „rg.ru“, „xakep.ru“ a na internetovej stránke MNIAP sa vyhlásenie pripisuje spoločnosti Positive Technologies. Na internetovej stránke „cnews.ru“ sa vyhlásenie pripisuje zástupcom žalobkyne.

190 Na pojednávaní žalobkyňa vysvetlila, že Positive Technologies je obchodným názvom označujúcim celú skupinu, ktorú tvorí žalobkyňa ako holdingová spoločnosť a všetky jej dcérske spoločnosti, a že cieľom internetovej stránky „ptsecurity.com“ bolo prezentovať všetky činnosti skupiny Positive Technologies.

191 Treba konštatovať, že žalobkyňa tým, že prezentovala internetovú stránku „ptsecurity.com“ ako „svoju“ internetovú stránku a urobila v mene spoločnosti Positive Technologies vyhlásenia, implicitne, ale nevyhnutne uznáva, že neexistuje rozdiel medzi subjektom Positive Technologies a ňou samou.

192 Z toho vyplýva, že osobou určenou v pôvodných aktoch a prvých aktoch o ponechaní na zozname, o ktorej sa musí preukázať, že spĺňa podmienky stanovené kritériom i), je žalobkyňa ako subjekt, ktorý sa označuje aj názvom Positive Technologies alebo Gruppa Pozitiva, a nie žalobkyňa ako spoločnosť alebo právnická osoba.

193 V prvom rade, pokiaľ ide o prvú podmienku stanovenú kritériom i), treba uviesť, že žalobkyňa nespochybňuje, že pôsobí v ruskom odvetví IT.

194 V tejto súvislosti je vhodné poukázať na to, že žalobkyňa sa v žalobe prezentuje ako subjekt vykonávajúci činnosť v oblasti poskytovania riešení v súvislosti s kybernetickou a informačnou bezpečnosťou, ktorý ponúka podnikom najmä riešenia a softvérové systémy na ochranu pred škodlivými počítačovými útokmi. Na vysvetlenie svojich činností predkladá v prílohách A.13 až A.22 žaloby aj výňatky z internetovej stránky spoločnosti Positive Technologies, „ptsecurity.com“.

195 Žalobkyňa v žalobe uvádza, že nespochybňuje správnosť dokumentov č. 1 a 6 nachádzajúcich sa v prvom spise s dôkazmi, ktoré sú výňatkami z verejných databáz podnikov, ale poukazuje na to, že tieto dokumenty nie sú relevantné, pokiaľ ide o zaradenie jej názvu do dotknutých zoznamov.

196 Z dokumentu č. 1 nachádzajúceho sa v prvom spise s dôkazmi, ktorý obsahuje informačný výpis týkajúcu sa žalobkyne pochádzajúci z databázy podnikov Ready Ratios, vyplýva, že žalobkyňa vykonáva predovšetkým činnosti holdingovej spoločnosti. V tomto dokumente sa uvádza, že vykonáva aj počítačové programovanie, poradenské činnosti v oblasti informatiky, iné činnosti a služby v oblasti informačných technológií, ako aj činnosti súvisiace s vytváraním a používaním databáz a informačných zdrojov.

197 Navyše dokument č. 6 nachádzajúci sa v prvom spise s dôkazmi obsahuje výpis z ruského obchodného registra „Spark-Interfax“ týkajúci sa žalobkyne a poukazuje najmä na to, že žalobkyňa pôsobí v ruskom odvetví IT.

198 Tieto dokumenty, ktoré opisujú činnosti žalobkyne, sú preto relevantné v rozsahu, v akom umožnili Rade preukázať, že žalobkyňa bola „subjektom pôsobiacim v ruskom odvetví IT“ a spĺňala prvú podmienku kritéria i).

199 Treba preto konštatovať, že Rada na základe prvého spisu s dôkazmi dostatočne preukázala, že v čase prijatia pôvodných aktov a prvých aktov o ponechaní na zozname bola žalobkyňa „subjektom pôsobiacim v ruskom odvetví IT“ a že z tohto dôvodu spĺňala prvú podmienku stanovenú kritériom i).

200 V druhom rade, pokiaľ ide o druhú podmienku stanovenú kritériom i), žalobkyňa tvrdí, že nijaký z dokumentov nachádzajúcich sa v prvom spise s dôkazmi nepostačuje na preukázanie, že je držiteľkou licencie FSB a že vyvíja technológie a softvéry pre ruské bezpečnostné služby podporujúce informačnú vojnu.

201 Treba uviesť, že na účely preukázania, že žalobkyňa spĺňala druhú podmienku kritéria i) týkajúcu sa držby licencie FSB, Rada vychádzala z dokumentu č. 2, ktorý sa nachádzal v prvom spise s dôkazmi. Tento dokument je výňatkom z prezentácie PowerPoint uverejnenej na internetovej stránke „ptsecurity.com“, ktorá sa považuje za oficiálnu internetovú stránku žalobkyne, pričom v tejto prezentácii sa ukazujú rôzne licencie spoločnosti Positive Technologies, medzi ktoré patrí aj licencia od FSB.

202 Žalobkyňa v podstate spochybňuje dôkaznú hodnotu dokumentu č. 2 nachádzajúceho sa v prvom spise s dôkazmi. Tvrdí, že tento dokument, ktorý je sotva čitateľný a pochádza z roku 2019, neposkytuje žiadnu informáciu o druhu licencie, ktorej je podľa Rady držiteľkou. Žalobkyňa uvádza, že určite nijakú licenciu od FSB nemá.

203 Predovšetkým je potrebné uviesť, že z prvého spisu s dôkazmi vyplýva, že hoci dokument č. 2 pochádza z roku 2019, Rada k nemu získala prístup 13. februára 2023. Žalobkyňa však neuvádza nijaké tvrdenie, podľa ktorého by informácie dostupné na internetovej stránke „ptsecurity.com“ boli v deň, keď k nim Rada získala prístup, teda pred prijatím pôvodných aktov a prvých aktov o ponechaní na zozname, obsolétne.

204 Ďalej treba poukázať na to, že hoci reprodukcia licencií uvedených v dokumente č. 2 má skutočne zlú kvalitu, na podstránke internetovej stránky „ptsecurity.com“ sa jasne uvádza, že Positive Technologies je držiteľkou licencie FSB.

205 V tejto súvislosti vzhľadom na to, že kritérium i) sa týka akéhokoľvek druhu licencie vydanej FSB, skutočnosť, že typ licencie FSB nie je v dokumente č. 2 zreteľne čitateľný, je irelevantná.

206 Napokon treba uviesť, že obsah dokumentu č. 2 potvrdzujú výňatky z internetovej stránky „ptsecurity.com“ uvedené v prílohách B.27 a B.28 vyjadrenia k žalobe.

207 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa zákonnosť aktu Únie musí posudzovať s ohľadom na skutkové a právne okolnosti existujúce ku dňu prijatia tohto aktu (pozri rozsudok z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 68 a citovanú judikatúru).

208 Okrem toho preskúmanie vecnej zákonnosti, ktoré prislúcha Všeobecnému súdu, sa musí vykonať, najmä pokiaľ ide o spory týkajúce sa reštriktívnych opatrení, nielen s ohľadom na dôkazy uvedené v odôvodneniach sporných aktov, ale aj na dôkazy, ktoré Rada v prípade sporu poskytne Všeobecnému súdu na účely potvrdenia dôvodnosti uvedených skutočností (pozri rozsudok z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 69 a citovanú judikatúru).

209 Skutočnosť uvedená ako dôkaz v prospech osoby, na ktorú sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, nebráni tomu, aby sa táto skutočnosť prípadne uplatnila proti nej na účely konštatovania opodstatnenosti dôvodov, na ktorých sú založené reštriktívne opatrenia prijaté voči tejto osobe (pozri rozsudky zo 14. marca 2018, Kim a i./Rada a Komisia, T-533/15 a T-264/16, EU:T:2018:138, bod 115 a citovanú judikatúru, a z 11. septembra 2024, Mordašova/Rada, T-497/22, neuverejnený, EU:T:2024:604, bod 80 a citovanú judikatúru).

210 Príloha B.27 vyjadrenia k žalobe obsahuje výňatok z internetovej stránky „ptsecurity.com“ z 20. novembra 2014, s názvom „Positive Technologies received a license from the FSB, allowing work with Cryptographic protection tools“ (Positive Technologies získala od FSB licenciu, ktorá umožňuje prácu s nástrojmi kryptografickej ochrany). V tom istom výňatku Positive Technologies oznámila obnovenie licencie FSB vydanej v súvislosti s vykonaním prác využívajúcich informácie, ktoré predstavujú štátne tajomstvo.

211 Príloha B.28 vyjadrenia k žalobe obsahuje aj výňatok z internetovej stránky „ptsecurity.com“ z roku 2018, na ktorom sa nachádza zoznam licencií a certifikátov Positive Technologies, medzi ktoré patrila aj „licencia od ruskej FSB na prácu s nástrojmi kryptografickej ochrany“ a „licencia ruskej FSB na vykonanie prác využívajúcich informácie, ktoré predstavujú štátne tajomstvo“, ako aj kópie týchto dvoch licencií.

212 V replike žalobkyňa tvrdí, že výňatky z internetovej stránky „ptsecurity.com“, ktoré Rada predložila v prílohách B.27 a B.28 vyjadrenia k žalobe, sa jej netýkajú. Po prvé uvádza, že vyhlásenie uverejnené 20. novembra 2014 uvedené v prílohe B.27 tohto vyjadrenia sa jej nemôže

týkať, keďže bola zaregistrovaná ako podnik 27. septembra 2017. Po druhé registračné číslo a daňové identifikačné číslo nachádzajúce sa na licenciách, ktoré boli predložené v prílohe B.28 tohto vyjadrenia, nepatria jej a tieto licencie pochádzajú z 28. apríla 2015 a z 10. novembra 2014, teda z obdobia pred dátumom jej registrácie.

213 Treba konštatovať, že tieto tvrdenia žalobkyne vychádzajú z nesprávneho predpokladu, podľa ktorého bola zapísaná do predmetných zoznamov ako právnická osoba.

214 Je totiž potrebné pripomenúť, že dôvod zápisu sa týka žalobkyne, nazývanej aj Positive Technologies, ako subjektu, a nie právnickej osoby.

215 Z toho vyplýva, že dátum registrácie žalobkyne ako právnickej osoby nie je relevantný, pokiaľ ide o otázku, či je dotknutý subjekt držiteľom licencie.

216 Okrem toho treba poznamenať, že žalobkyňa sa pri opise svojich činností opiera o výňatok z internetovej stránky „ptsecurity.com“, ktorý pochádza z roku 2023 a bol predložený v prílohe A.14 žaloby, pričom uvádza, že „ako bolo uvedené na [jej] internetovej stránke: ‚už 21 rokov je jej hlavným cieľom zabrániť útokom hackerov.‘“ Okrem toho z výňatku z tej istej internetovej stránky, ktorý Holandské kráľovstvo predložilo v prílohe N.7 svojho vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania a ktorý má názov „About Company“, vyplýva, že Positive Technologies bola založená v roku 2002.

217 To znamená, že z výňatkov z internetovej stránky „ptsecurity.com“ uvedených v prílohách B.27 a B.28 vyjadrenia k žalobe vyplýva, že dotknutý subjekt, teda žalobkyňa, ktorá sa nazýva aj Positive Technologies, je držiteľom licencie FSB.

218 Okrem toho žalobkyňa s cieľom preukázať, že daňové identifikačné číslo nachádzajúce sa na licenciách predložených v prílohe B.28 vyjadrenia k žalobe nepatrí jej, predložila v prílohe C.15 repliky preklad kópií týchto licencií.

219 Z tohto prekladu vyplýva, že daňové identifikačné číslo nachádzajúce sa na týchto licenciách zodpovedá daňovému identifikačnému číslu Pozitiv Teknolodžiz, ako je uvedené aj vo výpise z databázy Ready Ratios týkajúcom sa tejto spoločnosti, ktorý je uvedený v prílohe D.2 dupliky. Príloha B.28 vyjadrenia k žalobe stanovuje, že Pozitiv Teknolodžiz je od 10. novembra 2014 držiteľkou licencie vydanej FSB na prácu s nástrojmi kryptografickej ochrany, a od 28. apríla 2015 licencie vydanej FSB pre mesto a región Moskva (Rusko) na vykonávanie prác využívajúcich informácie, ktoré predstavujú štátne tajomstvo.

220 Po prvé dokument č. 1 nachádzajúci sa v prvom spise s dôkazmi tvorí informačný výpis týkajúci sa žalobkyne, ktorý pochádza z databázy podnikov Ready Ratios a bol vytvorený 13. februára 2023. Z tohto dokumentu vyplýva, že Pozitiv Teknolodžiz je dcérskou spoločnosťou žalobkyne a že od 6. augusta 2021 mali toho istého generálneho riaditeľa.

221 Po druhé v prílohe dupliky Rada predložila informačné výpisy pochádzajúce z databázy podnikov Ready Ratios a vytvorené 15. marca 2024, ktoré sa týkali žalobkyne a spoločnosti Pozitiv Teknolodžiz, pričom z nich vyplýva, že tieto spoločnosti majú toho istého generálneho riaditeľa a tiež tú istú adresu a zakladateľa a že druhá uvedená spoločnosť bola zaregistrovaná 9. októbra 2007.

222 Po tretie z konsolidovanej účtovnej závierky žalobkyne za účtovný rok 2021, ako aj z priebežnej konsolidovanej účtovnej závierky žalobkyne za prvý štvrťrok 2023, predložených v prílohe k duplike, vyplýva, že Pozitiv Teknolodžiz je jednou z jej dcérskych spoločností, v ktorej vlastní 100 % akcií.

223 Rada sa preto, ako je uvedené v bodoch 83 až 85 vyššie, mohla oprávnene domnievať, že vzhľadom na tento stupeň vlastníctva, a napriek tomu, že Pozitiv Teknolodžiz je právnickou osobou právne odlišnou od žalobkyne, žalobkyňa uplatňovala rozhodujúci vplyv na túto dcérsku spoločnosť, ktorá nebola vo vzťahu k nej samostatným subjektom.

224 Treba teda dospieť k záveru, ako vyplýva z bodu 86 vyššie, že podmienky zápisu žalobkyne ako subjektu na základe kritéria i) sú splnené, keďže je preukázané, že jej dcérska spoločnosť Pozitiv Teknolodžiz je držiteľkou licencie FSB.

225 To znamená, že skutočnosť, že daňové identifikačné číslo nachádzajúce sa na licenciách FSB predložených v prílohách B.27 a B.28 vyjadrenia k žalobe nezodpovedá číslu žalobkyne ako právnickej osoby, nie je relevantná na účely preukázania, že žalobkyňa ako subjekt spĺňa podmienky zápisu na základe kritéria i).

226 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Rada sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď usúdila, že žalobkyňa, nazývaná aj Positive Technologies, bola subjektom, ktorý bol držiteľom licencie FSB.

227 Tento záver nespochybňujú ani ostatné tvrdenia žalobkyne.

228 Po prvé žalobkyňa sa pri tvrdení, že nemá nijakú licenciu od FSB, opiera o vyhlásenie svojho obchodného riaditeľa. V tomto vyhlásení z 12. septembra 2023 obchodný riaditeľ žalobkyne potvrdzuje, že Positive Group PAO, ktorej daňové identifikačné číslo je 9718077239, nemá a nikdy nemala licenciu vydanú FSB alebo akýmkoľvek iným vládnym orgánom.

229 Treba konštatovať, že toto vyhlásenie nie je v prejednávanej veci relevantné, keďže sa týka žalobkyne ako právnickej osoby, a nie subjektu uvedeného v pôvodných aktoch a prvých aktoch o ponechaní na zozname.

230 Po druhé žalobkyňa uvádza, že z dokumentu č. 1, ktorý bol súčasťou prvého spisu s dôkazmi a obsahoval informačný výpis z databázy podnikov Ready Ratios z 13. februára 2023 týkajúci sa žalobkyne, vyplýva, že táto nemá nijakú licenciu. Poukazuje na to, že v tomto výpise sa vždy uvádzajú licencie príslušných spoločností, a činnosti, na ktoré boli vydané.

231 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že licenciu FSB, ktorá je uvedená v dokumente č. 2, má Pozitiv Teknolodžiz, dcérska spoločnosť žalobkyne. Skutočnosť, že táto licencia sa nenachádza na výpise z databázy podnikov Ready Ratios týkajúcom sa žalobkyne ako právnickej osoby, teda nemôže preukázať, že subjekt uvedený v dôvode zápisu nebol držiteľom licencie FSB.

232 Po tretie žalobkyňa tvrdí, že dokument č. 1 obsahujúci informačný výpis z databázy podnikov Ready Ratios, ktorý sa jej týka, je novší, a teda relevantnejší ako dokument č. 2, ktorý od septembra 2023 nie je k dispozícii. S cieľom preukázať, že dokument č. 2 je obsolétny a od septembra 2023 už nie je prístupný, žalobkyňa v prílohe C.14 repliky predkladá podstránku z internetovej stránky „pt.security.com“ z 8. februára 2024 s oznamom „not found“ (stránka nebola nájdená).

233 Treba však konštatovať, že táto príloha nemá nijakú dôkaznú silu. Predovšetkým nič neumožňuje tvrdiť, že webová stránka nachádzajúca sa v prílohe C.14 repliky zodpovedá podstránke na internetovej stránke „pt.security.com“ uvedenej v dokumente č. 2. Okrem toho vzhľadom na dátum tejto prílohy nemožno vylúčiť, že k prípadnému stiahnutiu z webovej stránky „pt.security.com“, na ktorej sa nachádzali licencie spoločnosti Positive Technologies, došlo až po podaní tejto žaloby.

234 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že vyhlásenie, ktoré uverejnila v tlači, a predložila ho v prílohe B.29 vyjadrenia k žalobe, nemožno vykladať ako uznanie skutočnosti, že je držiteľkou licencie FSB.

235 Príloha B.29 vyjadrenia k žalobe obsahuje štyri novinové články uverejnené na rôznych internetových stránkach, ktoré boli uvedené v bode 189 vyššie a týkajú sa rozhodnutia Rady uložiť spoločnosti Positive Technologies sankcie. Internetové stránky „rg.ru“ a „xakep.ru“ a internetová stránka MNIAP uvádzajú vyhlásenie pripisované spoločnosti Positive Technologies, podľa ktorého „rozhodnutie [Ú]nie uložiť spoločnosti Positive Technologies sankcie je založené na skutočnosti, že táto spoločnosť je držiteľkou licencie FBS Ruskej federácie“ a „zachovanie licencie FSB je predpokladom práce všetkých významných aktérov na trhu s kybernetickou bezpečnosťou“. Treba pripomenúť, ako bolo uvedené v bode 188 vyššie, že žalobkyňa uvádza, že je autorkou tohto vyhlásenia. Citácia je mierne odlišná v článku uverejnenom na internetovej stránke „cnews.ru“, podľa ktorého „zástupcovia [žalobkyne] uviedli, že rozhodnutie Únie týkajúce sa podniku bolo založené na skutočnosti, že je držiteľkou licencie FSB“.

236 Po prvé sa pritom žalobkyňa v žalobe sama pod názvom Positive Technologies prezentuje ako líder na trhu s kybernetickou bezpečnosťou, z čoho v zmysle uvedeného vyhlásenia vyplýva, že je držiteľkou licencie FSB. Po druhé žalobkyňa nikde v tomto vyhlásení nespochybňuje, že je držiteľkou licencie FSB, čo uznáva ako dôvod zaradenia jej názvu alebo názvu spoločnosti Positive Technologies do dotknutých zoznamov.

237 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Rada nepreukázala, že sa skutočne zúčastnila na informačnej vojne vedenej Ruskou federáciou, ani že vyvíjala technológie pre ruské bezpečnostné služby, stačí pripomenúť, že nejde o podmienku uplatnenia kritéria i).

238 Rada totiž nemusela predložiť dôkaz o účinnej spolupráci žalobkyne s ruskými bezpečnostnými službami, a preto musí byť toto tvrdenie zamietnuté ako neúčinné.

239 V tejto súvislosti sú neúčinné aj tvrdenia žalobkyne spochybňujúce dokumenty č. 3 až 5 nachádzajúce sa v prvom spise s dôkazmi. Tieto dokumenty totiž uvádzajú sankcie prijaté Spojenými štátmi americkými voči žalobkyni v roku 2021 z dôvodu, že organizovala výročné konferencie, ktoré údajne slúžili ako miesto náboru pre FSB a GRU. Tieto dokumenty však nie sú relevantné na preukázanie, že žalobkyňa spĺňala podmienky stanovené kritériom i).

240 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že Rada sa v pôvodných a prvých aktoch o ponechaní na zozname nedopustila nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že žalobkyňa spĺňa podmienky uplatnenia kritéria i), a teda tým, že zaradila jej názov na dotknuté zoznamy a ponechala ho tam.

O druhých aktoch o ponechaní na zozname

241 Treba pripomenúť, že v druhých aktoch o ponechaní na zozname bolo meno žalobkyne ponechané na dotknutých zoznamoch z rovnakého dôvodu, ako je dôvod uvedený v pôvodných aktoch a prvých aktoch o ponechaní na zozname.

242 V návrhu na úpravu žaloby týkajúcom sa druhých aktov o ponechaní na zozname, podanom do kancelárie Všeobecného súdu 22. mája 2024, žalobkyňa len odkazuje na tvrdenia, ktoré uviedla v súvislosti s pôvodnými aktmi a prvými aktmi o ponechaní na zozname.

243 Preto z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v bodoch 184 až 240 vyššie, treba konštatovať, že Rada sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď ponechala názov žalobkyne na dotknutých zoznamoch v druhých aktoch o ponechaní na zozname.

O tretích aktoch o ponechaní na zozname

244 Prijatím tretích aktov o ponechaní na zozname Rada ponechala zápis žalobkyne na dotknutých zoznamoch pod názvom „Positive Group PJSC alias Positive technologies alias Gruppa Pozitiva“, a zmenila dôvod zaradenia do zoznamu podľa kritéria i). Tento dôvod, citovaný v bode 24 vyššie, poukazuje na to, že žalobkyňa je holdingovou spoločnosťou konglomerátu zahŕňajúceho spoločnosť Pozitiv Teknolodžiz, ktorá pôsobí v ruskom odvetví IT a je držiteľkou licencie FSB, a že je preto subjektom pôsobiacim v ruskom odvetví IT a tiež držiteľkou licencie FSB.

245 Okrem toho Rada pri odôvodnení prijatia tretích aktov o ponechaní na zozname vo vzťahu k žalobkyni vychádzala z tretieho spisu s dôkazmi.

246 V prvom rade, pokiaľ ide o prvú podmienku stanovenú kritériom i), treba konštatovať, že dokument č. 3 nachádzajúci sa v treťom spise s dôkazmi obsahuje výňatok z informačného výpisu z databázy podnikov Ready Ratios týkajúceho sa spoločnosti Pozitiv Teknolodžiz, ktorý uvádza, že táto spoločnosť vykonáva svoje činnosti v odvetví počítačového programovania.

247 Okrem toho dokumenty č. 6 a 7 nachádzajúce sa v treťom spise s dôkazmi sú podstránky z internetovej stránky „pt.security.com“ z 3. júla 2024, ktoré preukazujú, že Pozitiv Teknolodžiz je dcérskou spoločnosťou v 100 % vlastníctve žalobkyne a že pôsobí v ruskom odvetví IT.

248 Z toho vyplýva, že Pozitiv Teknolodžiz je dcérskou spoločnosťou úplne kontrolovanou žalobkyňou, ktorá vykonáva svoju činnosť v ruskom odvetví IT.

249 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z bodov 220 až 223 vyššie vyplýva, že žalobkyňa vlastní 100 % svojej dcérskej spoločnosti Pozitiv Teknolodžiz, že majú spoločného riaditeľa a tú istú adresu, čo žalobkyňa nespochybňuje, a že Rada sa tak mohla oprávnene domnievať, že tvoria jeden subjekt.

250 Treba preto konštatovať, že Rada na základe tretieho spisu s dôkazmi dostatočne preukázala, že v čase prijatia tretích aktov o ponechaní na zozname bola žalobkyňa „subjektom pôsobiacim v ruskom odvetví IT“ a že z tohto dôvodu spĺňala prvú podmienku stanovenú kritériom i), čo žalobkyňa nespochybňuje.

251 V druhom rade žalobkyňa v návrhu na úpravu žaloby týkajúcom sa tretích aktov o ponechaní na zozname v podstate tvrdí, že Rada sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že žalobkyňa spĺňa druhú podmienku stanovenú kritériom i) týkajúcu sa držby licencie FSB.

252 Po prvé žalobkyňa uvádza, že jej meno nemožno zaradiť do predmetných zoznamov na základe údajnej držby licencie FSB jednou z jej dcérskych spoločností. Doslovný výklad kritéria i) vyžaduje, aby bol dotknutý subjekt sám držiteľom licencie FSB. Žalobkyňa uvádza, že vo vzťahu medzi materskou a dcérskou spoločnosťou je každý subjekt právne odlišný a správanie dcérskej spoločnosti nemožno automaticky pripísať jej materskej spoločnosti. Licencia udeľuje oprávnenie iba právnickej osobe, ktorej bola udelená.

253 Na jednej strane treba pripomenúť, že tretie akty o ponechaní na zozname sa netýkajú žalobkyne ako „právnickej osoby“ alebo „právneho subjektu“, ale ako „subjektu“. Skutočnosť, že žalobkyňa má právnu subjektivitu odlišnú od jej dcérskej spoločnosti, je preto irelevantná na účely preukázania, že spĺňa podmienky zápisu na základe kritéria i).

254 Na druhej strane na rozdiel od tvrdenia žalobkyne uplatnenie kritéria i) neznamená pripísanie správania dcérskej spoločnosti jej materskej spoločnosti. Treba pripomenúť, že uplatnenie kritéria i) nevyžaduje dôkaz o konkrétnom správaní ani zo strany žalobkyne, ani zo strany jej dcérskej spoločnosti, ale len o tom, že subjekt, na ktorý sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, má licenciu od FSB.

255 Tvrdenie, podľa ktorého skutočnosť, že licencia udelená právnickej osobe nemôže byť použitá iným subjektom, a to materskou spoločnosťou alebo inou dcérskou spoločnosťou, je preto neúčinné.

256 Okrem toho treba pripomenúť, že z bodu 249 vyššie vyplýva, že Rada oprávnene usúdila, že Pozitiv Teknolodžiz a žalobkyňa tvorili jeden subjekt.

257 Za týchto okolností, ako vyplýva z bodu 86 vyššie, sú teda podmienky na zaradenie žalobkyne do zoznamu na základe kritéria i) ako subjektu splnené, ak sa preukáže, že tieto podmienky spĺňa jej dcérska spoločnosť Pozitiv Teknolodžiz.

258 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že tretí spis s dôkazmi neobsahuje žiadnu relevantnú informáciu týkajúcu sa skutočnosti, že Pozitiv Teknolodžiz je držiteľkou licencie FSB.

259 S cieľom preukázať, že Pozitiv Teknolodžiz je držiteľkou licencie FSB, Rada vychádzala z viacerých dokumentov nachádzajúcich sa v treťom spise s dôkazmi. Dokument č. 2, ktorý bol uvedený už v prvom spise s dôkazmi a spomína sa v bode 201 vyššie, je výňatkom z prezentácie PowerPoint uverejnenej na internetovej stránke Positive Technologies, „ptsecurity.com“, ktorá ukazuje rôzne licencie Positive Technologies, vrátane licencie FSB. Dokument č. 8, ktorý je totožný s dokumentom uvedeným v bode 211 vyššie, obsahuje výňatok z tej istej internetovej stránky, pochádzajúci z roku 2018, ku ktorému Rada získala prístup 3. júla 2024 a nachádza sa v ňom zoznam licencií a certifikátov Positive Technologies, vrátane „licencie ruskej FSB na prácu s nástrojmi kryptografickej ochrany“ a „licencie ruskej FSB na vykonávanie prác využívajúcich informácie, ktoré predstavujú štátne tajomstvo“, ako aj kópie týchto dvoch licencií. Dokument č. 9, ktorý je totožný s dokumentom uvedeným v bode 210 vyššie, obsahuje aj výňatok z internetovej stránky „ptsecurity.com“ z 20. novembra 2014, ku ktorému mala Rada prístup v novembri 2023, s názvom „Positive Technologies received a license from the FSB, allowing work with Cryptographic protection tools“ (Positive Technologies získala od FSB licenciu na

prácu s nástrojmi kryptografickej ochrany), pričom v tomto výňatku boli uvedené činnosti, na ktoré bola táto licencia udelená. V tom istom výňatku sa nachádzalo oznámenie Positive Technologies o obnovení licencie FSB vydanej v súvislosti s vykonávaním prác využívajúcich informácie, ktoré predstavujú štátne tajomstvo.

260 Žalobkyňa tvrdí, že dokument č. 2 je sotva čitateľný a neumožňuje určiť druh dotknutej licencie, ani to, komu patrí, ani to, či licencia bola ku dňu prijatia tretích aktov o ponechaní na zozname ešte platná.

261 Treba však pripomenúť, ako vyplýva z bodov 204 a 205 vyššie, že podstránka internetovej stránky spoločnosti Positive Technologies nachádzajúca sa v dokumente č. 2 poukazuje na to, že táto spoločnosť je držiteľkou licencie FSB a že skutočnosť, že typ licencie nie je čitateľný, je irelevantná.

262 V treťom spise s dôkazmi sa nachádza dokument č. 2 doplnený dokumentom č. 8, ktorý obsahuje zoznam jasne uvádzajúci rôzne licencie spoločnosti Positive Technologies, ako aj kópiu dvoch licencií FSB, ktorých preklad žalobkyňa predložila v prílohe C.15 repliky.

263 Ako však už bolo konštatované v bode 219 vyššie, daňové identifikačné číslo nachádzajúce sa na týchto licenciách zodpovedá identifikačnému číslu Pozitiv Teknolodžiz, ktoré je spomenuté vo výňatku z databázy Ready Ratios týkajúcom sa tejto spoločnosti, nachádzajúcom sa v dokumente č. 3 tretieho spisu s dôkazmi.

264 Pokiaľ ide o prvú licenciu FSB týkajúcu sa činností využívajúcich kryptografické nástroje, ktorú FSB udelila spoločnosti Pozitiv Teknolodžiz 10. novembra 2014, žalobkyňa tvrdí, že Rada nepreukázala, že táto licencia bola ku dňu prijatia tretích aktov o ponechaní na zozname stále platná.

265 V tejto súvislosti treba konštatovať, že licencia FSB uvedená v dokumente č. 8 bola vydaná FSB na dobu neurčitú a že Rada mohla dôvodne dospieť k záveru, že Pozitiv Teknolodžiz bola v čase prijatia tretích aktov o ponechaní na zozname stále jej držiteľkou.

266 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že kritérium i) vyžaduje držbu akejkoľvek licencie FSB, a preto sú tvrdenia žalobkyne týkajúce sa povahy tejto licencie na šifrovanie neúčinné.

267 Pokiaľ ide o druhú licenciu FSB, ktorú vydala FSB spoločnosti Pozitiv Teknolodžiz 28. apríla 2015 a bola platná do 8. apríla 2020, pričom bola určená na vykonávanie prác využívajúcich informácie, ktoré predstavujú štátne tajomstvo, žalobkyňa tvrdí, že jej platnosť uplynula.

268 V tejto súvislosti treba uviesť, že Rada zohľadnila dokument č. 9 nachádzajúci sa v treťom spise s dôkazmi, v ktorom sa uvádza, že táto licencia bola udelená Pozitiv Teknolodžiz na základe žiadosti o obnovenie predchádzajúcej licencie. Rada uvádza, že je preto pravdepodobné, že Pozitiv Teknolodžiz požiadala o ďalšie obnovenie tejto licencie a získala ho.

269 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, skutočnosť, že dokument č. 9 je z roku 2014, nestačí na vyvodenie záveru, že už v čase prijatia tretích aktov o ponechaní na zozname nebol relevantný. Tento dokument totiž umožňuje preukázať, že v roku 2014 Positive Technologies oznámila obnovenie tejto druhej licencie FSB.

270 Treba však pripomenúť, že podľa judikatúry citovanej v bodoch 175 a 176 vyššie prináleží Rade, aby preukázala opodstatnenosť dôvodov uplatňovaných voči žalobkyni ku dňu prijatia tretích aktov o ponechaní na zozname, a že táto inštitúcia uniesla dôkazné bremeno, ak predložila súbor dostatočne konkrétnych, presných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov. Okrem toho v súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 111, 177 a 179 vyššie treba zohľadniť komplikovaný prístup k dôkazom alebo určitým informáciám, najmä vzhľadom na konfliktnú situáciu medzi Ruskou federáciou a Ukrajinou.

271 V tejto súvislosti z výňatku z databázy Ready Ratios týkajúceho sa spoločnosti Pozitiv Teknolodžiz, ktorý bol predložený v prílohe dupliky, vyplýva, že časť týkajúca sa licencií tejto spoločnosti, bola vymazaná na základe ruského federálneho zákona, a obsahuje poznámku „prístup k týmto informáciám je obmedzený“.

272 Rada sa však mohla dôvodne domnievať, že by túto časť nebolo potrebné vymazať, ak by Pozitiv Teknolodžiz nemala žiadnu licenciu.

273 Z toho vyplýva, že Rada vychádzala zo súboru dostatočne dôveryhodných dôkazov na to, aby mohla dôvodne dospieť k záveru, že Pozitiv Teknolodžiz požiadala o obnovenie druhej licencie na vykonávanie prác využívajúcich informácie, ktoré predstavujú štátne tajomstvo, po roku 2020, a že bola v čase prijatia tretích aktov o ponechaní na zozname stále držiteľkou tejto licencie.

274 Žalobkyňa pritom nepredložila nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo toto posúdenie spochybniť. V odpovedi na otázku položenú v tejto súvislosti na pojednávaní žalobkyňa viackrát potvrdila, že nemá informácie o tom, či Pozitiv Teknolodžiz je alebo nie je držiteľkou licencie FSB.

275 Z vyššie uvedeného vyplýva, že dokumenty nachádzajúce sa v treťom spise s dôkazmi z právneho hľadiska dostatočne preukazujú, že Pozitiv Teknolodžiz, dcérska spoločnosť vo výlučnom vlastníctve žalobkyne, bola držiteľkou licencie FSB ku dňu prijatia tretích aktov o ponechaní na zoznamoch.

276 Treba teda dospieť k záveru, že Rada preukázala, že žalobkyňa, nazývaná aj Positive Technologies, bola subjektom s licenciou FSB, a že spĺňala druhú podmienku stanovenú kritériom i).

277 Rada sa teda nedopustila nesprávneho posúdenia v tretích aktoch o ponechaní na zozname, keď usúdila, že žalobkyňa spĺňa podmienky uplatnenia kritéria i), a teda tým, že ponechala jej názov na dotknutých zoznamoch.

278 Z toho vyplýva, že tretí žalobný dôvod treba zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení práva na obhajobu a povinnosti preskúmať rozhodnutie o zaradení názvu žalobkyne na dotknuté zoznamy

279 Štvrtý žalobný dôvod sa v podstate delí na dve časti, z ktorých prvá je založená na porušení práva na obhajobu a druhá na porušení povinnosti Rady preskúmať svoje rozhodnutie o zaradení mena žalobkyne do dotknutých zoznamov.

O prvej časti založenej na porušení práva na obhajobu

280 V replike žalobkyňa v podstate tvrdí, že Rada porušila jej právo na obhajobu tým, že jej oneskorene zaslala druhý spis s dôkazmi.

281 Po prvé žalobkyňa uvádza, že druhý spis s dôkazmi vytvorený 16. mája 2023, teda pred prijatím pôvodných aktov, jej Rada nezaslala v odpovedi na jej žiadosť z 13. júla 2023 o poskytnutie spisu, na ktorom sa zakladalo zaradenie jej názvu do zoznamov pripojených k pôvodným aktom. Po druhé žalobkyňa tvrdí, že vzhľadom na to, že druhý spis s dôkazmi jej bol zaslaný v nadväznosti na jej žiadosť z 25. septembra 2023 o prístup k dokumentom odôvodňujúcim ponechanie jej názvu na dotknutých zoznamoch, obsahoval nové skutočnosti odôvodňujúce toto ponechanie. Rada teda mala povinnosť predložiť jej tieto dôkazy pred prijatím prvých aktov o ponechaní na zozname.

282 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že súdy Únie pri preskúmaní reštriktívnych opatrení majú v podstate zabezpečiť úplné preskúmanie zákonnosti všetkých aktov Únie z hľadiska základných práv, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť právneho poriadku Únie. Medzi týmito základnými právami je uvedené najmä dodržiavanie práva na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu (pozri rozsudok zo 16. októbra 2024, CRA/Rada, T-201/23, EU:T:2024:697, body 59 a 60 a citovanú judikatúru).

283 Podľa ustálenej judikatúry právo byť vypočutý v každom konaní stanovené v článku 41 ods. 2 písm. a) Charty, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou dodržiavania práva na obhajobu, zaručuje každému možnosť vyjadriť účinne a efektívne svoj názor v priebehu správneho konania a predtým, ako bude prijaté rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy (pozri rozsudok z 27. júla 2022, RT France/Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 75 a citovanú judikatúru; rozsudok z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 79).

284 Pokiaľ ide o dodržanie práva byť vypočutý, z judikatúry vyplýva, že v prípade pôvodného rozhodnutia o zaradení mena alebo názvu osoby alebo subjektu do zoznamu osôb a subjektov, ktorých finančné prostriedky sa zmrazujú, Rada nie je povinná dotknutej osobe alebo subjektu vopred oznámiť dôvody, na ktorých chce založiť toto zaradenie. Aby totiž nebola ohrozená účinnosť takéhoto opatrenia, musí byť zo svojej podstaty toto opatrenie schopné využiť efekt prekvapenia a uplatniť sa ihneď. Na základe žiadosti adresovanej Rade má dotknutá osoba alebo subjekt tiež právo na vyjadrenie svojho stanoviska k týmto skutočnostiam po prijatí aktu (pozri rozsudok z 27. júla 2022, RT France/Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 80 a citovanú judikatúru).

285 Naopak dodržanie práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu v konaní týkajúcom sa prijatia rozhodnutia najmä o ponechaní mena osoby na zozname nachádzajúcom sa v prílohe aktu o reštriktívnych opatreniach vyžaduje, aby príslušný orgán Únie oznámil dotknutej osobe skutočnosti, ktoré má v súvislosti s ňou k dispozícii na účely odôvodnenia svojho rozhodnutia, aby sa tejto osobe umožnilo brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na súd Únie Pri tomto oznámení musí príslušný orgán Únie umožniť tejto osobe účinne sa vyjadriť k dôvodom použitým v súvislosti s ňou (rozsudky z 10. mája 2016, Michaľčanka/Rada, T-693/13, EU:T:2016:283, body 46 a 47, a z 12. februára 2020, Amisi Kumba/Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, bod 50; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 111 a 112).

286 Právo byť vypočutý pred prijatím aktov, ktorými sa ponecháva meno osoby alebo názov subjektu na zozname osôb alebo subjektov, ktorých sa týkajú reštriktívne opatrenia, sa uplatňuje vtedy, ak Rada v rozhodnutí týkajúcom sa ponechania mena či názvu na zozname uplatňuje voči tejto osobe alebo tomuto subjektu nové dôkazy, a to také, ktoré neboli zohľadnené v pôvodnom rozhodnutí o zápise príslušného mena alebo názvu do tohto zoznamu (pozri rozsudky z 18. júna 2015, Ipatau/Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 26 a citovanú judikatúru, a z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 102 a citovanú judikatúru).

287 Ak je však ponechanie mena dotknutej osoby alebo názvu dotknutého subjektu na zozname osôb alebo subjektov, ktorých sa týkajú reštriktívne opatrenia, založené na rovnakých dôvodoch, ako sú dôvody, ktoré odôvodnili prijatie pôvodného aktu, pričom sa voči nim neuplatňujú nové dôkazy, Rada nie je povinná opätovne im na účely dodržania ich práva byť vypočutý oznámiť dôkazy uplatnené v ich neprospech (pozri rozsudky z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 103 a citovanú judikatúru, a zo 4. septembra 2024, Šamalov/Rada, T-651/22, neuverejnený, EU:T:2024:576, bod 124 a citovanú judikatúru).

288 V prejednávanej veci treba poukázať na to, že druhý spis s dôkazmi obsahuje pracovný dokument vypracovaný ESVČ, ktorého predmetom je: „UKRAINE…, Underlying/supporting evidence – Horizontal Evidence Pack – status based IT – territorial integrity regime“ (UKRAJINA…, podkladové/podporné dôkazy – Spis horizontálnych dôlazov – status založený na IT – režim územnej celistvosti). Tento pracovný dokument bol predložený Rade na podporu jej zámeru zaviesť nové kritérium na prijatie reštriktívnych opatrení voči právnickým osobám, subjektom alebo orgánom pôsobiacim v ruskom odvetví IT, ktoré sú držiteľmi licencie vydanej FSB alebo ruským ministerstvom priemyslu a obchodu. Uvedený dokument obsahuje rôzne zdroje týkajúce sa ruských hrozieb v oblasti informácií a informačných technológií, licencií FSB a licencie na „zbrane a vojenské vybavenie“, ktoré vydáva ruské ministerstvo priemyslu a obchodu.

289 Treba uviesť, ako to urobila Rada, že druhý spis s dôkazmi predstavuje pracovný dokument ESVČ vypracovaný na podporu zavedenia kritéria i), avšak neobsahuje nijakú skutočnosť týkajúcu sa individuálnej situácie žalobkyne alebo zaradenia jej názvu do dotknutých zoznamov, čo žalobkyňa sama pripustila na pojednávaní.

290 V súlade s ustálenou judikatúrou nemožno právo byť vypočutý v kontexte správneho konania vzťahujúceho sa na konkrétnu osobu, ktoré sa musí rešpektovať aj v prípade neexistencie akejkoľvek právnej úpravy týkajúcej sa konania, preniesť do kontextu konania upraveného v článku 29 ZEÚ a konania upraveného v článku 215 ZFEÚ, ktoré, tak ako v prejednávanej veci, vedú k prijatiu všeobecne záväzného opatrenia. Neexistuje totiž nijaké ustanovenie, ktoré by Rade ukladalo povinnosť informovať každú osobu potenciálne dotknutú novým všeobecným kritériom o prijatí tohto kritéria (pozri rozsudok z 13. septembra 2023, Venezuela/Rada, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, bod 39 a citovanú judikatúru).

291 Preto vzhľadom na to, že druhý spis s dôkazmi neobsahoval nijaký dôkaz v neprospech, ktorý slúžil ako základ pre zaradenie názvu žalobkyne do dotknutých zoznamov a jeho ponechanie na nich, Rada nebola povinná oznámiť ho žalobkyni na základe judikatúry citovanej v bodoch 284 až 286 vyššie, a to ani v odpovedi na žiadosť žalobkyne z 13. júla 2023, ani pred prijatím prvých aktov o ponechaní na zozname. Žalobkyňa teda nemôže účinne namietať porušenie svojho práva na obhajobu.

292 Preto treba prvú časť zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o tvrdeniach Rady spochybňujúcich jej prípustnosť.

O druhej časti založenej na tom, že Rada porušila povinnosť preskúmať svoje rozhodnutie o zaradení názvu žalobkyne do dotknutých zoznamov

– O prvých aktoch o ponechaní na zozname

293 Žalobkyňa tvrdí, že Rada porušila svoju povinnosť stanovenú v článku 6 rozhodnutia 2014/145 a v článku 14 nariadenia č. 269/2014 vykonať pravidelné preskúmanie svojich rozhodnutí o zaradení do zoznamov osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, aby sa uistila, že tieto opatrenia sú stále primerané. Tvrdí, že primerané preskúmanie dôkazov predložených na podporu zaradenia jej názvu do dotknutých zoznamov by odhalilo, že nemá licenciu od FSB, a malo viesť k vyňatiu jej názvu z predmetných zoznamov.

294 Článok 6 tretí odsek rozhodnutia 2014/145 uvádza, že „toto rozhodnutie podlieha neustálej revízii“. V článku 14 ods. 4 nariadenia č. 269/2014 sa stanovuje, že „zoznam v prílohe I sa pravidelne, aspoň každých 12 mesiacov preskúmava“.

295 Treba pripomenúť, že reštriktívne opatrenia majú zabezpečovaciu a zo svojej podstaty dočasnú povahu a ich platnosť vždy závisí od trvania skutkových a právnych skutočností, ktoré viedli k ich prijatiu, ako aj od potreby ich ponechania v platnosti na účely dosiahnutia cieľa, ktorý je s nimi spojený. Preto pri pravidelnom preskúmaní týchto reštriktívnych opatrení prináleží Rade, aby vykonala aktualizované posúdenie situácie a vypracovala zhodnotenie dosahu takýchto opatrení, aby určila, či umožnili dosiahnuť ciele sledované pôvodným zaradením mien a názvov dotknutých osôb a subjektov do sporného zoznamu alebo či je stále možné dospieť vo vzťahu k uvedeným osobám a subjektom k rovnakému záveru (pozri rozsudky z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 168 a citovanú judikatúru; z 29. mája 2024, Belavia/Rada, T-116/22, EU:T:2024:334, bod 76 a citovanú judikatúru, a z 11. septembra 2024, Tokareva/Rada, T-744/22, EU:T:2024:608, bod 36 a citovanú judikatúru).

296 Rovnako je potrebné pripomenúť, že na účely odôvodnenia ponechania mena osoby na zozname nie je zakázané, aby Rada vychádzala z tých istých dôkazov, ktoré odôvodnili pôvodný zápis, opätovný zápis alebo predchádzajúce ponechanie mena dotknutej osoby na tomto zozname, pokiaľ na jednej strane dôvody zápisu ostali nezmenené a pokiaľ sa na druhej strane kontext nezmenil takým spôsobom, že by sa tieto dôkazy stali obsolétnymi. Tento kontext zahŕňa nielen situáciu krajiny, vo vzťahu ku ktorej bol zavedený systém reštriktívnych opatrení, ale aj konkrétnu situáciu dotknutej osoby (pozri rozsudky z 15. novembra 2023, OT/Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 169 a citovanú judikatúru, a z 29. mája 2024, Belavia/Rada, T-116/22, EU:T:2024:334, bod 77 a citovanú judikatúru).

297 V prejednávanej veci oznámenie uverejnené v úradnom vestníku z 26. júna 2023, uvedené v bode 9 vyššie, informovalo osoby, subjekty a orgány, na ktoré sa vzťahovali reštriktívne opatrenia stanovené v pôvodných aktoch, že pred 14. júlom 2023 mohli predložiť Rade žiadosť o preskúmanie rozhodnutia zaradiť ich mená a názvy do zoznamov pripojených k týmto aktom.

298 Na jednej strane žalobkyňa nevyužila možnosť, ktorá jej bola ponúknutá, požiadať Radu o preskúmanie zaradenia jej názvu do dotknutých zoznamov po prijatí pôvodných aktov.

299 Na druhej strane treba uviesť, že pri prijímaní prvých aktov o ponechaní na zozname Rada vychádzala z rovnakého dôvodu, aký opodstatnil prijatie pôvodných aktov, a že vychádzala z prvého spisu s dôkazmi bez toho, aby boli vo vzťahu k žalobkyni zohľadnené nové dôkazy.

300 Okrem toho z analýzy tretieho žalobného dôvodu vyplýva, že Rada sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v čase prijatia prvých aktov o ponechaní na zozname usúdila, že situácia na Ukrajine bola aj naďalej závažná a že žalobkyňa spĺňala podmienky stanovené kritériom i).

301 Žalobkyňa preto nemôže dôvodne tvrdiť, že Rada porušila svoju povinnosť preskúmania pred prijatím prvých aktov o ponechaní na zozname.

– O druhých aktoch o ponechaní na zozname

302 Žalobkyňa tvrdí, že Rada pred prijatím druhých aktov o ponechaní na zozname nepreskúmala, či dôvod zaradenia jej názvu do dotknutých zoznamov bol stále relevantný, a nezohľadnila pripomienky, ktoré žalobkyňa predložila, a to v rozpore s článkom 3 ods. 3 rozhodnutia 2014/145 a článkom 14 ods. 3 nariadenia č. 269/2014. Vo svojej žiadosti o preskúmanie z 1. novembra 2023 žalobkyňa jasne vysvetlila, že Rada v dôsledku nesprávneho pochopenia ruského systému udeľovania licencií nesprávne uplatnila kritérium i) a preukázala, že sa na ňu toto kritérium nevzťahuje.

303 Žalobkyňa poukazuje na to, že Rada vo svojom liste z 13. marca 2024 len uviedla, že nemohla akceptovať jej výklad kritéria i), a to bez diskusie a bez vysvetlenia. Rada údajne nezohľadnila dôkaz, ktorý sa týkal žalobkyne, a to výňatok z databázy Ready Ratios, ktorý preukazuje, že nemala nijakú licenciu od FSB. Žalobkyňa tvrdí, že ak by Rada preskúmala informácie, ktoré poskytla, a pristúpila by k preskúmaniu svojho rozhodnutia, neponechala by jej názov na dotknutých zoznamoch.

304 Článok 3 ods. 3 rozhodnutia 2014/145 a článok 14 ods. 3 nariadenia č. 269/2014 stanovujú:

„V prípade predloženia pripomienok alebo zásadných nových dôkazov Rada preskúma rozhodnutie uvedené v odseku 1 a dotknutú osobu, subjekt alebo orgán o tom príslušným spôsobom informuje.“

305 Ak dotknutá osoba predloží pripomienky, pokiaľ ide o odôvodnenie, príslušný orgán Únie musí dôkladne a nestranne preskúmať opodstatnenosť uvádzaných dôvodov s prihliadnutím na tieto pripomienky a prípadné skutočnosti, ktoré svedčia v prospech tejto osoby a sú k týmto pripomienkam priložené (rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 114, a zo 6. júna 2018, Arbuzov/Rada, T-258/17, EU:T:2018:331, bod 61).

306 Hoci rešpektovanie práva na obhajobu a práva byť vypočutý vyžaduje, aby inštitúcie Únie umožnili dotknutej osobe účinne vyjadriť svoje stanovisko, nemôže pre tieto inštitúcie znamenať povinnosť súhlasiť s ním (rozsudky z 27. septembra 2018, Ezz a i./Rada, T-288/15, EU:T:2018:619, bod 330, a z 11. septembra 2024, Mordašova/Rada, T-497/22, neuverejnený, EU:T:2024:604, bod 70).

307 Preto samotná skutočnosť, že Rada nedospela k záveru o nedôvodnosti predĺženia reštriktívnych opatrení, ani nepovažovala za užitočné vykonať overenia vzhľadom na pripomienky predložené žalobkyňou, nemôže znamenať, že takéto pripomienky neboli zohľadnené (rozsudok z 11. septembra 2024, Mordašova/Rada, T-497/22, neuverejnený, EU:T:2024:604, bod 71; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 27. septembra 2018, Ezz a i./Rada, T-288/15, EU:T:2018:619, bod 331).

308 Okrem toho Rada nie je povinná odpovedať na pripomienky predložené dotknutou osobou alebo subjektom pred prijatím zamýšľaných reštriktívnych opatrení (rozsudky z 31. januára 2019, Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada, C-225/17 P, EU:C:2019:82, bod 92, a z 11. septembra 2024, Mordašova/Rada, T-497/22, neuverejnený, EU:T:2024:604, bod 72).

309 V prejednávanej veci oznámenie uverejnené v úradnom vestníku zo 14. septembra 2023, uvedené v bode 13 vyššie, informovalo osoby a subjekty, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia stanovené v prvých aktoch o ponechaní na zozname, že pred 2. novembrom 2023 mohli predložiť Rade žiadosť o preskúmanie rozhodnutia zaradiť ich mená a názvy do zoznamov pripojených k týmto aktom. Okrem toho Rada 31. októbra 2023 v odpovedi na žiadosť žalobkyne opätovne zaslala žalobkyni kópiu prvého spisu s dôkazmi a odovzdala jej druhý spis s dôkazmi. Dňa 1. novembra 2023 žalobkyňa zaslala Rade žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o ponechaní jej názvu na dotknutých zoznamoch prostredníctvom prvých aktov o ponechaní na zozname.

310 Listom z 13. marca 2024 Rada odpovedala na pripomienky žalobkyne a zamietla jej žiadosť o preskúmanie. Rada v podstate uviedla, že pripomienky žalobkyne týkajúce sa výkladu kritéria i) a pripomienky týkajúce sa skutočnosti, že nie je držiteľkou licencie FSB, sú totožné s tvrdeniami uvedenými v rámci tejto žaloby, a odkázala na svoje tvrdenia uvedené vo vyjadrení k žalobe. Tiež zopakovala, že z prvého spisu s dôkazmi vyplýva, že žalobkyňa ako subjekt bola držiteľkou licencie FSB.

311 To znamená, že vzhľadom na judikatúru citovanú v bodoch 306 a 307 vyššie žalobkyňa neoprávnene vytýka Rade, že porušila svoju povinnosť preskúmať jej situáciu pred prijatím druhých aktov o ponechaní na zozname.

312 Okrem toho z judikatúry citovanej v bode 308 vyššie vyplýva, že žalobkyňa nemôže oprávnene vytýkať Rade, že nezačala diskusiu o výklade kritéria i) a o úvahách v súvislosti s licenciami týkajúcimi sa „štátneho tajomstva“, ktoré boli uvedené v znaleckom posudku pripojenom k replike. V tejto súvislosti treba uviesť, že tento znalecký posudok zo 7. februára 2024 žalobkyňa nepredložila na podporu svojej žiadosti o preskúmanie z 1. novembra 2023.

– O tretích aktoch o ponechaní na zozname

313 Žalobkyňa tvrdí, že Rada pred prijatím tretích aktov o ponechaní na zozname porušila povinnosť vykonať primerané preskúmanie rozhodnutia ponechať jej názov na dotknutých zoznamoch, a to tým skôr, že v zmenenom dôvode zaradenia uvedenom v týchto aktoch pripúšťa, že žalobkyňa nie je držiteľkou licencie FSB, a teda nespĺňa podmienky kritéria i). Uvádza, že Rada vo svojom liste z 13. septembra 2024 trvala na svojom závere, podľa ktorého existuje súvislosť medzi držbou licencie FSB a účasťou na činnostiach ruských bezpečnostných služieb, a to napriek mnohým dôkazom a vysvetleniam, ktoré žalobkyňa poskytla.

314 Treba poukázať na to, že oznámenie uverejnené v úradnom vestníku z 13. marca 2024, uvedené v bode 18 vyššie, informovalo osoby a subjekty, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia stanovené v druhých aktoch o ponechaní na zozname, že pred 3. júnom 2024 mohli predložiť Rade žiadosť o preskúmanie rozhodnutia zaradiť ich mená a názvy do zoznamov pripojených k týmto aktom. Dňa 31. mája 2024 žalobkyňa zaslala Rade žiadosť o preskúmanie rozhodnutia o ponechaní jej názvu na dotknutých zoznamoch prostredníctvom druhých aktov o ponechaní na zozname.

315 Dňa 16. júla 2024 Rada informovala žalobkyňu o svojom zámere ponechať jej názov na dotknutých zoznamoch na základe zmeneného odôvodnenia a zaslala žalobkyni tretí spis s dôkazmi. Dňa 31. júla 2024 žalobkyňa predložila Rade pripomienky týkajúce sa jej zámeru ponechať jej názov na dotknutých zoznamoch vzhľadom na zmenené odôvodnenie.

316 Listom z 13. septembra 2024 Rada odpovedala na pripomienky žalobkyne uvedené v listoch z 31. mája a 31. júla 2024 a žiadosť o preskúmanie zamietla. Rada uviedla, že zmenené odôvodnenie odrážalo jej stanovisko od prijatia pôvodných aktov, spočívajúce v tom, že žalobkyňa a jej dcérska spoločnosť Pozitiv Teckнolodžiz tvorili jeden subjekt a že žalobkyňa bola držiteľkou licencie FSB, pretože táto licencia bola vydaná druhému uvedenému subjektu. Poukázala na to, že tretí spis s dôkazmi obsahoval dostatočné dôkazy o tom, že Pozitiv Teckнolodžiz bola držiteľkou licencie FSB. Odkázala na svoje tvrdenia predložené v rámci prejednávanej žaloby, pričom zdôraznila, že vychádzala z mnohých dôkazov na podporu svojho posúdenia, podľa ktorého subjekty pôsobiace v ruskom odvetví IT, ktoré sú držiteľmi licencie FSB, mohli byť *de facto* mobilizované na podporu bezpečnostných služieb, a dodala, že žalobkyňa nepredložila dôkazy, ktoré by mohli toto posúdenie spochybniť.

317 To znamená, že vzhľadom na judikatúru citovanú v bodoch 306 a 307 vyššie žalobkyňa neoprávnene vytýka Rade, že porušila svoju povinnosť preskúmať jej situáciu pred prijatím tretích aktov o ponechaní na zozname a právo žalobkyne byť vypočutá.

318 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Rada si splnila svoje povinnosti týkajúce sa jednak preskúmania situácie žalobkyne s cieľom predĺžiť reštriktívne opatrenia, ktoré sa jej týkajú, a jednak dodržania jej práva byť vypočutá v priebehu konaní, ktoré viedli k prijatiu aktov o ponechaní na zozname.

319 To znamená, že druhú časť a v dôsledku toho aj štvrtý žalobný dôvod treba zamietnuť.

320 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba musí byť zamietnutá v celom rozsahu.

O trovách

321 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

322 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré do konania vstúpili ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania.

323 Keďže v prejednávanej veci žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania Rady v súlade s návrhmi tejto inštitúcie. Holandské kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Positive Group PAO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Radou Európskej únie.

3. Holandské kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.

Kornezov De Baere Petrlík

Kecsmár Kingston

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. septembra 2025.

Podpisy